

hostivický měsíčník

ROČNÍK 27

ČASOPIS HOSTIVICKÝCH OBČANŮ

ÚNOR 2000

PŘEČTĚTE SI: * Zprávy z radnice * O svobodném přístupu k informacím *
* Výstavba dalších bytů * Dočkáme se nové pošty? * Bude město vracet státu
5 milionů? * Jak si občané stěžovali a co zjistil starosta * Územní plán pro Pražský
region * Naše děti a volný čas * Dětské oddíly * Informace o kopané *
* 2. část cyklu „ŽILI MEZI NÁMI“ - o Josefu Šafaříkovi * Zahrádkářům a
pěstitelům květin radí **ARNIKA** * Přehled aktivit hostivických ochránců přírody *
* O jménech, jejich původu a rozmanitosti * Odešel pan Alois Saifrt *
* Zámecká koncertní sezóna roku 2000 * Pozvání na výstavu *
* Policejní deníky * Společenská kronika *

Přes den až 15° C, sníh i led rychle roztál -
- že by se už hlásilo předjaří?

ZPRÁVY Z RADNICE

Z JEDNÁNÍ MĚSTSKÉ RADY:

MĚSTSKÁ RADA SCHVALUJE:

- Na základě žádosti sportovního týmu Nohejbal club Břve uskutečnit **výstavbu sportovního areálu**. Tato aktivita by oživila život v městské části Břve. Městská rada doporučuje obecní pozemek dlouhodobě pronajmout za symbolický poplatek, oproti jeho prodeji - a dále ve věci jednat. Záměr bude vyvěšen na úřední desce a předložen městskému zastupitelstvu ke schválení.
- Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo na akci "**Zhotovení dostavby území školským zařízením - Hostivice**", ve věci vypracování projektové dokumentace k územnímu rozhodnutí a obstarání územního rozhodnutí pro tuto stavbu ve finančním nákladu 2.762 000,- Kč.
- Na základě závazného předpisu Okresního požárního rady ve věci hasičského dozoru na společenských akcích, aby tento byl poskytován ve smyslu platných předpisů za úhradu 50,- Kč za jednu hodinu pro jednoho člena sboru s tím, že přítomnost hasiče nepodléhá vstupnému (uniforma). Částku uhradí pořadatel akce.
- Zapůjčení policejního radaru RAMER 3 pro dopravní policii okresu Praha - západ.

SVOBODNÝ PŘÍSTUP K INFORMACÍM

Od 1. ledna 2000 nabyt účinnosti zákon č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím. Jde o obecnou právní normu, která zajišťuje právo veřejnosti na informace, jež mají k dispozici státní orgány, orgány územní samosprávy a další subjekty, které rozhodují na základě zákona o právech a povinnostech občanů a právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti.

Městský úřad Hostivice vydal na základě tohoto zákona **metodický pokyn**, ve kterém je stanoven postup při vyřizování žádostí i důvody odmítnutí poskytnutí informace. Informace nelze poskytnout z důvodů ochrany utajovaných skutečností, ochrany osobnosti a soukromí, ochrany důvěrnosti majetkových poměrů, ochrany obchodního tajemství a další omezení. Tato služba se zpoplatňuje podle sazebníku, ve kterém jsou zohledněny materiálové náklady, náklady na vyhledání a zpracování informace a případné poštovní náklady.

Formuláře žádosti o poskytnutí informace jsou k dispozici v podatelně MěÚ Hostivice, stejně tak metodický pokyn a sazebník úhrad. V další části uvádíme některé důležité paragrafy tohoto zákona.

VÝŇATEK ZE ZÁKONA Č. 106/1999 SB. O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM

§ 1

Účel zákona

Zákon upravuje podmínky práva svobodného přístupu k informacím a stanoví základní podmínky, za nichž jsou informace poskytovány.

§ 2

Povinnost poskytovat informace

- I. Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace, vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány a orgány územní samosprávy.
- II. Povinnými subjekty jsou dále ty subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti.
- III. Zákon se nevztahuje na postup při poskytování informací povinnými subjekty, který je upraven zvláštními předpisy.¹⁾

§ 4

Poskytování informací

Povinné subjekty poskytují informace žadateli na základě žádosti nebo zveřejněním.

§ 6

Povinnost odkázat na zveřejněnou informaci

- I. Pokud žádost směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace, sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace.
- II. Pokud žadatel trvá na přímém poskytnutí zveřejněné informace, povinný subjekt mu ji poskytne.

§ 11

Další omezení práva na informace

- I. Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud:
  - A. se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu,
  - B. jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím.
- II. Povinný subjekt informaci neposkytne, pokud:
  - A. byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí,
  - B. ji zveřejňuje na základě zvláštního zákona²⁾ a v předem stanovených pravidelných obdobích až do nejbližšího následujícího období,
  - C. by tím byla porušena ochrana duševního vlastnictví stanovená zvláštním předpisem.³⁾

III. Při poskytování informací, které získal povinný subjekt od třetí osoby k plnění úkolů na základě zvláštního zákona,⁴⁾ podle kterého by se na ně vztahovala povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, avšak které lze poskytnout podle tohoto zákona, poskytne povinný subjekt jen ty informace, které přímo souvisejí s plněním jeho úkolu.

IV. Povinné subjekty dále neposkytnou informace o

- A. probíhajícími trestními řízení,
- B. rozhodovací činnosti soudů,
- C. plnění úkolů zpravodajských služeb,⁵⁾
- D. přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu.

Ustanovení zvláštních zákonů⁶⁾ o poskytování informací v uvedených oblastech tím nejsou dotčena.

§ 12

Podmínky omezení

Všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.

§ 17

Hrazení nákladů

- I. Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s vyhledáváním informací, pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli.
- II. Žadateli musí být na jeho žádost potvrzena předpokládaná výše úhrady nákladů.
- III. Povinný subjekt může podmínit vydání informací zaplacením úhrady nebo zálohy.
- IV. Úhrada je příjmem povinného subjektu.

¹⁾ Například zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí.

²⁾ Například zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Například zákon č. 35/1965 Sb. o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Například zákon č. 592/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, ve znění zákona č. 83/1998 Sb., zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, zákon č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů, ve znění zákona č. 40/1995 Sb., zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 570/1991 Sb., o živnostenských úřadech, ve znění zákona č. 286/1995 Sb., zákon č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 5 a 8 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách, ve znění zákona č. 118/1995 Sb.

⁶⁾ Například § 8a zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění zákona č. 292/1993 Sb., § 45 zákona č. 166/1993 Sb. o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, zákon č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů, ve znění zákona č. 40/1995 Sb., zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 570/1991 Sb., o živnostenských úřadech, ve znění zákona č. 286/1995 Sb., zákon č. 389/1991 Sb., o státní správě ochrany ovzduší a poplatcích za jeho znečišťování, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

V souvislosti s nejasnou právní formulací ve věci poskytování informací, které se týkají smluv, přijala městská rada doprovodné usnesení. Nadále tedy, po dohodě smluvních stran, budou smlouvy obsahovat tento článek:

„Smluvní strany výslovně souhlasí s tím, že tato smlouva je veřejně přístupná a prohlašují, že skutečnosti uvedené v této smlouvě nepovažují za obchodní tajemství ve smyslu § 17 obchodního zákoníku a udělují svolení k jejich užití a zveřejnění bez stanovení jakýchkoli dalších podmínek.“

SAZEBNÍK ÚHRAD ZA INFORMACE

I. Materiálové náklady:

I. Pořizování černobílých kopií na kopírovacím stroji:	A4	A3
	jednostranné kopie	1,30 Kč
oboustranná kopie	2,40 Kč	3,30 Kč
II. Výtisk z tiskárny počítače		2,50 Kč
jedna stránka		
III. Technický nosič dat (malá disketa)		24,- Kč

II. Náklady na vyhledání a zpracování informací:

Za každých i započatých 15 minut 20,- Kč

III. Poštovné dle váhy:

Dle platného sazebníku České pošty a.s.

Požadované doklady se zasílají s hnědou doručenkou

Určující podmínky:

- Všechny druhy písemností a úkonů jsou pořizovány za ceny uvedené v sazebníku
- Vydání informace je podmíněno zaplacením úhrady
- Výsledná cena za poskytnutí informace je součtem dílčích cen uvedených v sazebníku

Jaromír Kratochvíl
tajemník MěÚ

INFORMACE O VÝSTAVBĚ DALŠÍCH BYTŮ

Dne 24. ledna 2000 bylo schváleno podání žádosti města o státní podporu (dotaci) výstavby nových bytů. Z původních 108 bytů ve čtyřech domech bylo z důvodu velikosti stavebního pozemku schváleno jen 81 bytů ve třech domech. Z celkového počtu 81 bytů bude:

36 bytů 2 + k.k. o výměře 42,2 m²

36 bytů 1 + k.k. o výměře 30,6 m²

9 bytů 2 + 1 o výměře 61,9 m².

Každý z domů bude mít půdní vestavbu, což znamená, že některé byty ze všech kategorií budou rozšířeny o vestavěné patro, čímž vzniknou tzv. mezonetové byty.

Družstevní podíl na byt 2 + k.k. by činil 506 900,- Kč, na byt 1 + k.k. 367 900,- Kč a na byt 2 + 1 finanční částku ve výši 743 400,- Kč.

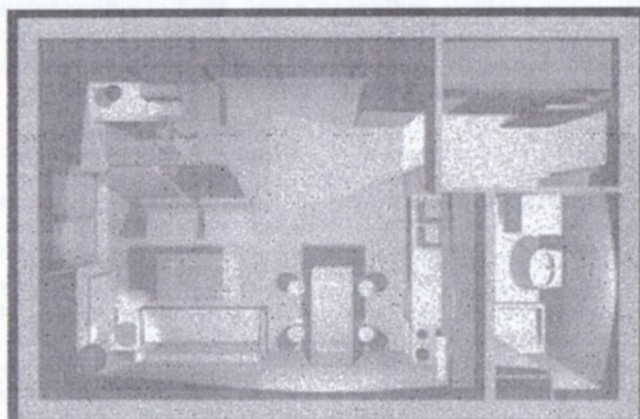
Mezonetové byty budou dražší zhruba o 5 000,- Kč za každých m² půdní vestavby.

Tyto podíly musí být uhrazeny ihned po kolaudaci jednotlivých domů.

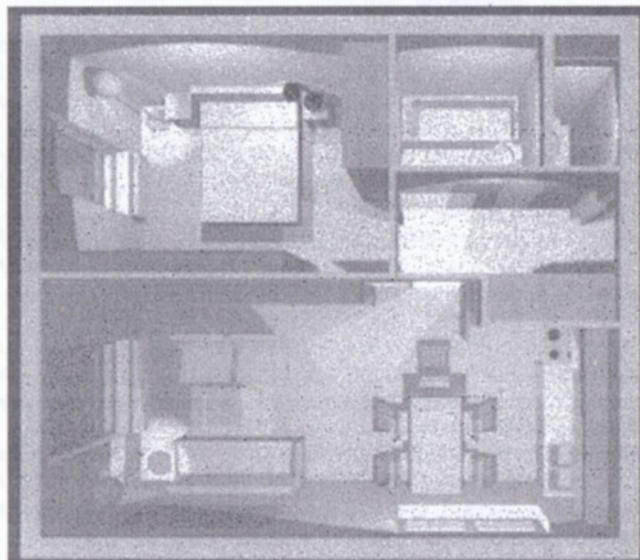
Žádosti o tuto bytovou výstavbu zasílejte písemně na adresu Městský úřad Hostivice, Husovo nám. 13, 253 80 Hostivice do 31. března 2000.

Přednostně budou zařazeni žadatelé z řad hostivických občanů.

Veškeré informace o připravované výstavbě malometrážních bytů Vám podá Ing. Ivo Slamják, kancelář Husovo nám. 59 2. patro (nad poštou), Hostivice pondělí a středa: 14 - 18 hod, tel. 02/2098 2387

Řešení bytu velikosti 1 + k.k.

Řešení bytu velikosti 2 + k.k.

ČESKÁ POŠTA, s.p.

generální ředitelství -

reaguje na otevřený dopis starosty města MVDr. Františka Chalupy, adresovaný generálnímu řediteli České pošty, s.p. Obsahem dopisu byla žádost o řešení neuspokojivého stavu poskytování poštovních služeb v Hostivici. Redakce jeho text uveřejnila v listopadovém čísle našeho časopisu pod titulkem

„S.O.S. PRO HOSTIVICKOU POŠTU“.

Dne 7. ledna 2000 dostal pan starosta odpověď, kterou naši redakci poskytli a my ji s jeho souhlasem a v plném znění uveřejňujeme:

Vážený pane starosto,
k Vašemu dopisu, v němž poukazujete na kvalitu prostředí, ve kterém poskytuje služby Pošta Hostivice, Vám sdělujeme, že vedení České pošty, s.p. rozhodlo zařadit Poštu Hostivice do výhledu připravovaných akcí. Je počítáno s rekonstrukcí předmětné pošty, a to v letech 2001 a 2002, v celkovém objemu 12 milionů Kč.

S pozdravem

náměstek generálního ředitele pro provoz a obchod
Ing. Miroslav Špaček, v.r.

BUDEME VRACET 5 MILIONŮ? - MÁTE JIŽ PLYNOMĚR?

Výzva pro majitele rodinných domů, kteří si z finančních prostředků města, s pomocí podpory ze státního rozpočtu, nechali vybudovat veřejné části plynových přípojek a dosud se nestali odběrateli plynu:

Vážení občané,

vybudováním plynové přípojky k Vašemu domu Vám byla Vaše nemovitost fakticky zhodnocena na náklady města. V případě, že nezačnete plyn odebírat, tj. nebudete-li mít instalovaný plynoměr a kolaudaci plynové přípojky provedenu nejpozději do 30. června 2000, hrozí městu, že bude muset vrátit podstatnou část poskytnuté státní dotace, tj. cca 5 mil. Kč. Podmínkou poskytnutí této státní dotace na plynofikaci bylo, že 90 % vybudovaných veřejných částí plynových přípojek bude skutečně občany využíváno. Žádáme proto ty z Vás, kteří tak dosud neučinili, abyste se snažili o dokončení vlastního napojení a kolaudaci Vaší plynové přípojky do konce I. pololetí letošního roku.

Ke dni 15. listopadu 1999 nebylo na plyn skutečně připojeno cca 48 % rodinných domů s již vybudovanou veřejnou částí plynové přípojky. Po právě probíhající kontrole tohoto stavu budou vlastníci těchto domů zveřejněni.

Částka cca 5 mil. Kč, kterou by město muselo státu vrátit, by jinak mohla být použita na tolik potřebné úpravy komunikací a chodníků.

MVDr. František Chalupa
starosta města

ČO VY NA TO?

Do konce minulého roku se podařilo tzv. „zasít“ většinu města kanalizací, vodovodem a plynem. Stále ještě ale na tyto důležité investiční stavby čekají naši spoluobčané ze Břvů a Palouk.

Byl jsem velmi potěšen, když v prvních dnech nového roku přišel na radnici pan Jiří Jiráček a poděkoval jménem svým i svých spoluobčanů - právě za provedení těchto liniových staveb v Jenečku.

Dne 12. ledna 2000 jsem obdržel stížnost. Osmdesát čtyři podepsaných občanů si stěžuje na neutěšený stav povrchů komunikací atd. v prostoru kolem hostivického nádraží a

v přilehlých ulicích. Stále mám v paměti nevybíravé projevy až nadávky občanů bydlicích kolem nádraží, kterými se na veřejných zasedáních zastupitelstva dožadovali provedení těchto liniových staveb. Sotva se to povedlo, opět jsou tito občané hrubě nespokojeni. Ostatně posuďte sami.

STÍŽNOST OBČANŮ

na neutěšený stav povrchů (veřejných prostranství a komunikací) a neustálé porušování platných právních norem ze strany spol. RISL s.r.o., provádějící výkopové práce ve městě Hostivici, zejména v prostoru kolem nádraží a přilehlých ulic.

Vážený pane starosto,

obracíme se na Vás jako občané města Hostivice v souladu s § 7 odst. 3 zák. č. 367/1990 Sb., s žádostí o sjednání nápravy ve výše uvedené záležitosti. Společnost RISL s.r.o. prakticky ukončila provádění výkopových prací v prostoru kolem hostivického nádraží v průběhu září 1999. Již v průběhu provádění prací se ukázalo, že uvedená společnost naprosto ignoruje veškeré právní normy platné pro provádění těchto prací, jejichž výčet však zde vzhledem k rozsahu není možný. Po skončení prací však ponechala komunikace a prostranství v tak katastrofálním stavu, že většina z nás se s podobnými podmínkami ještě nikdy nesetkala. Bláto, kamení, výmoly se pro občany zde žijící, nebo využívající ke svým cestám ČD, stalo součástí denní reality. Jistě pochopíte, že pro mnohé z nás není možné přijít do práce zablácen „od hlavy až k patě“ a převlékat se někde po cestě, když přijedeme do běžných podmínek, není také ideální! O tom, jak vypadají třeba děti, které překročí práh domu, snad není třeba ani psát. Horší však je situace pro naše starší spoluobčany, pro které se např. jen potřeba dojit si pro nákupy stává doslova rizikovou záležitostí, i když pády na kamení a výmolech do bláta zatím odnesly „pouze“ šaty. Pro ilustraci situace, stačí navštívit po setmění třeba ulici Na Vršku, kde po demontáži poslední lampy veřejného osvětlení, tápání ve tmě blátem, výmoly, kamením a kalužemi věrně připomíná dávný středověk! V této souvislosti podotýkáme, že na neutěšený stav jsme již upozorňovali spol. RISL s.r.o. a to dopisem ze dne 8.9.1999, i MÚ Hostivice - hospodářsko správní odbor dopisem ze dne 3.9.1999. V odpovědi MÚ Hostivice Ing. Vahalíková uvádí, že uvedené práce nejsou doposud zkolaudovány a že je tudíž předčasné nárokovat uvedení stavu povrchů do původního stavu!

..... A ODPOVĚĎ

Pan Luboš Ondráček
Na Vršku 33, 253 01 Hostivice

Odpovídám Vám, jako prvnímu podepsanému občanovi na podpisovém archu, na stížnost, kterou město obdrželo dne 12. ledna 2000.

Dne 18. ledna 2000 jsem provedl spolu se zástupcem starosty prověření Vaší stížnosti na místě samém, tj. v městské části Nouzov, v prostoru kolem nádraží a v přilehlých ulicích, kde byly vybudovány veřejné řady plynovodu, kanalizace a vodovodu včetně veřejných částí přípojek pro rodinné domky. K prohlídce jsem přizval pracovníky, odpovědné za realizaci staveb včetně odborných dozorů staveb. Současně jsem přizval i některé namátkou vybrané občany města, podepsané na podpisových arších. Jeden z nich, pan Vlastimil Kostka, uvedený na podpisovém archu pod č. 52, popřel pravost svého podpisu. Další ze zúčastněných, paní Marie Spoustová, uvedená pod č. 10, uvedla, že její stížnost je již bezpředmětná, neboť podepisovala podpisový arch v době, kdy ještě stavba nebyla ukončena. Další občan, pan Vladimír Broul, uvedený na podpisovém archu pod č. 5, uvedl, že obsah stížnosti mu nebyl řádně předložen. Předložen mu byl pouze podpisový

arch s nadpisem "Podpisový arch ke stížnosti občanů města Hostivice na stav komunikací a veřejných prostranství". Po dodatečném seznámení se s textem stížnosti svůj podpis odvolal a cítí se být zneužit.

Při prohlídce ulic bylo zjištěno, že stížnost je bezpředmětná a závady zjištěné při přejímce poslední z dokončených staveb v tomto území jsou odstraňovány v dohodnutých termínech. Do 30. dubna 2000 budou opraveny i původní živičné povrchy. K Vámi zdůrazněnému stavu ulice Na Vršku bylo konstatováno, že jízdní profil je zúžen dosud neodstraněným oplocením před čp. 33, který užíváte. Dále na rozhraní ulic Na Vršku a Palackého byla zjištěna hromada stavební suti před soukromou nedokončenou stavbou.

V této souvislosti považují za správné uvést, že město Hostivice zadržuje alikvotní část finančních prostředků zhotoviteli staveb inženýrských sítí do doby než budou uvedeny povrchy komunikací do původního stavu. Firma RISL s.r.o. buduje inženýrské sítě na území města postupně od roku 1993 a po celou dobu nedošlo k žádné poruše nebo havárii na převzatém díle a nedošlo ani k žádnému úrazu při zabezpečování dopravní obslužnosti objektů na území realizovaných staveb.

Dovedu pochopit, že občané města se dožadují lepšího životního prostředí včetně lepšího stavu chodníků a komunikací, to je však nutno zabezpečit postupnými rekonstrukcemi nebo novými stavbami v rámci finančních možností města.

Nedovedu však pochopit urážlivou formu stížnosti plnou podezírání, polopравd a napadání. Ve stížnosti jsou mylně uvedeny paragrafy stavebního zákona, které se týkají zcela nelogicky územního plánu obce a územního řízení.

Odvolávání svých podpisů některými občany zpochybňuje serióznost předmětné stížnosti a vytváří dojem, že občané města byli účelově zneužiti. Dále je nápadný termín, do kdy jste měl odstranit oplocení neoprávněného užívaného obecního pozemku (31.12.1999) a termín podání stížnosti.

Pro velký počet podepsaných občanů zveřejňuji stížnost i odpověď na ni v Hostivickém měsíčníku.

MVDr. František Chalupa
starosta města

ÚZEMNÍ PLÁN VELKÉHO ÚZEMNÍHO CELKU PRAŽSKÝ REGION

Ministerstvo pro místní rozvoj v současné době chystá projednání návrhu územního plánu velkého územního celku (VÚC) Pražský region, který zahrnuje Prahu, okresy Praha-západ, Praha-východ a části okresů Kladno, Beroun, Nymburk, Mělník a Kolín. Územní plán VÚC řeší širší vztahy v území a je nadřazen územním plánům obcí. Plán je zpracován s návrhovým obdobím do roku 2015.

Územní plán VÚC Pražský region se svými závěry dotýká i Hostivice. Hostivice je považována za centrum mikroregionu, který zahrnuje okolní obce včetně např. Kněževse. Význam Hostivice jako regionálního centra je však omezen letištěm Ruzyně, které odděluje severní část spádového území. V okolí Prahy se předpokládá proruštění některých obcí, mezi které jsou zařazeny i Hostivice, Jeneč a Chýně.

Územní plán pražského regionu hodnotí Hostivici takto: „Jde o významné město, ležící jižně letiště Ruzyně, které má železniční spojení s Prahou, Kladnem a Berounem. Výstavba nové přeložky R6 (karlovarské) se oproti předpokladům (r. 2000) o několik let zřejmě opozdí. Tato skutečnost se již projevila v opuštění či pozastavení některých komerčních záměrů, které počítaly s mimořádnou dopravní polohou území v blízkosti letiště s dobrou vazbou na další radiály R7 (slánská) a D5 (plzeňská) prostřednictvím silničního okruhu. Tento úsek, dotýkající se území města, bude zprovozněn v r. 2001. Realizace projektu příměstské „rychlodráhy“ by dopravní obsluhu tohoto koridoru přinesla novou kvalitu. Město by získalo i přímé

napojení s letištěm Ruzyně. V severní části města - mezi stávající železniční tratí a budoucí trasou R6 - jsou navrhovány komerční plochy. Bydlení se rozvíjí především v jižních lokalitách ve vazbě na areál Břve s řadou rybníků. Pro bydlení je sledováno cca 40 ha v návrhovém období a cca 40 ha ve výhledu. Pro komerci je v návrhovém období sledováno cca 40 ha, územní rezerva zahrnuje dalších cca 150 ha.“

Předpokládaný rozvoj výstavby odpovídá hostivickému územnímu plánu. V roce 2015 má mít Hostivice 6000 obyvatel. Územní plán VÚC navrhuje výstavbu devíti nových tříd základní školy v návrhovém období a rozšíření čistírny odpadních vod kolem roku 2010.

Pozornost je věnována vývoji krajiny a ochraně přírody. V plánu je vymezen nadregionální a regionální územní systém ekologické stability (ÚSES). ÚSES má za cíl vytvořit v krajině síť přírodních území (biocenter) propojených biokoridory. Tím se má přispět k ekologické stabilitě krajiny. Přes Hostivici je veden nadregionální biokoridor od Šárky přes Strnad, rákosiny u Peterkova mlýna a Kalu dále na jih. Rybník Kala s okolím je vymezen jako regionální biocentrum Břevská rákosina. Územní plán VÚC nově navrhuje regionální biokoridor D2 Břevská rákosina - Dolní Podkozí. Tím se vlastně obnovuje stav, který existoval před vymezením nadregionálního biokoridoru přes Hostivici.

Největší význam má územní plán VÚC pro řešení dopravy. Silniční doprava se Hostivice dotýká již realizovaným silničním okruhem kolem Prahy a připravovanou výstavbou karlovarské rychlostní silnice R6. U Jenče se předpokládá výstavba záchytného parkoviště. V širším okolí je pro nás zajímavá výstavba tzv. aglomeračního okruhu, který má vést zhruba v trase silnice II/101 od Rudné okolo Červeného Újezdu, Unhoště a Kladna na Kralupy a má mít kapacitu silnice 1. třídy.

Železniční doprava bude změněna výstavbou rychlodráhy Praha - letiště - Kladno. Předpokládá se také rozvoj letiště, v návrhu je zakreslena tzv. bis-dráha, proti které město Hostivice dosud vcelku úspěšně vystupovalo.

Návrh územního plánu VÚC Pražský region je v současné době zpřístupněn k prostudování. Lze se s ním seznámit na Okresním úřadě Praha-západ, referátu regionálního rozvoje nebo na internetu na adrese www.egis.cz. Od února se plán bude po okresech projednávat a poté bude schválen jako závazný dokument. Doporučujeme proto všem, komu záleží na vývoji města a okolí, aby se s tímto materiálem seznámili a případně podali připomínky.

Ing. Jiří Kučera
Český svaz ochránců přírody Hostivice

RIZIKO NA PŘECHODECH

Jistě si většina z Vás všimla, že na přechodech řízených semaforem řidiči jezdí hodně často na červenou. Mně samotné se několikrát denně stane, že naskočí zelená pro chodce a řidič se nesnaží ani přibrzdit a projede plnou rychlostí (někdy ani ne stanovenou 40 km/hod). Nejvíce na červenou se jezdí z ulice od pošty, kdy řidič vidí, že má zleva volno, pokračuje v jízdě a ani se nenamáhá podívat na semafor.

Vážení řidiči, zamyslete se sami nad sebou. Jistě i vy chodíte někdy pěšky a i vám se může stát, že budete chtít přejít na zelenou a jiný řidič vám v tom zabrání. Na těchto přechodech přechází naše děti (a určitě i vaše děti), když jdou do školy a ze školy. Naše snaha učit děti dodržovat pravidlo, že se chodí pouze na zelenou, je potom zbytečná. Pravidla musíme dodržovat všichni, jak chodci, tak řidiči.

Věra Havlová

Součástí prevence sociálně patologických jevů, ke kterým patří i drogy, je kvalitní využívání volného času. V rámci činnosti školního klubu byl tedy vypracován dotazník, který se týká právě tohoto tématu. **Jak tedy děti základní školy tráví svůj volný čas?** Z odpovědí na otázky č. 4 a 5 vyplývá, že dětem a dospívající mládeži nejvíce chybí prostory či instituce, kde mohou vybit svoji energii nezávisle na rozvrzích, rozpisech a členství v různých kroužcích, oddílech a skupinách. Je třeba se zamyslet, jestli je nutné, aby děti musely za aktivitami tohoto druhu dojíždět do Prahy a okolních obcí.

Přečtěte si, jaké byly nejčastější odpovědi žáků 5. až 9. tříd:

1. Jaké máš záliby?

Sport (jízda na kole, lyžování, bruslení), televize, počítače, poštovní známky, následovaly blíže neurčené aktivity být venku s kamarády.

2. Navštěvuješ nějaký kroužek nebo jinou výuku mimo školu?

Většina dětí nenavštěvuje žádné kroužky, pokud ano, tak převažuje hra na hudební nástroje (flétna, klavír, kytara), gymnastika a keramika.

3. Jak by podle tebe mělo vypadat ideální trávení volného času?

S kamarády, soutěže, televize, kniha.

4. Co ti chybí v nabídce pro volný čas zde ve škole?

Hry na počítačích, internetová kavárna, soutěže, společné výlety, zvíře ve škole, možnost být o malých přestávkách na chodbě.

5. Co ti chybí v nabídce pro volný čas ve městě či obci, ve které bydlíš?

Veřejně přístupné hřiště, kino, bazén, plocha na kolečkové brusle, diskotéka

6. Co se ti líbí a nelíbí na tom, jak tráví svůj volný čas tvoji spolužáci?

Většinou bez odpovědi (nebo "je to jejich věc").

Pokud ano, tak: Líbí - umějí se bavit a odvázat

s ostatními, sportují

Nelíbí - "šprtí" se starají jen o známky

7. Jak často a jak dlouho se díváš na televizi?

0 - 3 hodiny, více o víkendu.

8. Čím by ses zabýval, kdyby televize nefungovala?

Poslech hudby, počítač, být venku s kamarády, našel bych si jinou - fungující televizi, záliby v otázce č. 1.

9. Chtěl bys využívat svůj volný čas lépe než dosud?

Většina odpovědí - ANO

Luboš Lisner, ZŠ Hostovice

POŠLETE JE DO KNIHOVNY

Čerství absolventi škol stále hůře hledají uplatnění. Nejenže je někteří zaměstnavatelé předem nechtějí, ale s mnohými se rychle rozloučí ještě ve zkušební lhůtě. Zkušenosti bývají smutné. V praktickém životě nepříliš úspěšní lidé přitom často měli poměrně dobré známky. **Ale chybí jim to, co se ve škole nikdo a nikdy pořádně nenaučí: Představitost. Schopnost vyjadřovat se písemně. Schopnost dotáhnout věci do konce. Málo četli.**

Představitost je základním předpokladem pro jakoukoli tvůrčí činnost. Práce rutinní přitom bude ubývat. Třeba nad indiánkou si čtenář musí představit, jak se Apač plíží k táboru bílých tváří. I taková zdánlivě pokleslá četba má tedy kladný vliv na rozvoj duševních schopností. Film v televizi natočený podle stejné předlohy fantazii nepociví. Naopak. Můžete jako začátečník ve firmě přijít se sebelepším nápadem. "Tak to hod' na papír", bude většinou první šéfova reakce. A hned se zase pozná, kdo v dětství a mládí četl. Protože obratnost v písemném vyjadřování jiným způsobem získat nelze. Výklady o slohu nepomohou tam, kde chybí slovní zásoba. Počítačové hry ji nerozšíří.

Čtenářství upevňuje sebekázeň. Kdo nedokázal v deseti letech dočíst příběh, těžko ve dvaceti dodělá jakoukoli déle trvající samostatnou práci. Kniha navíc podporuje rozvoj logického myšlení, protože v literatuře pro mládež obvykle nechybí děj a zápletka. Naučit se rozeznávat písmenka je jedna věc. Ale naučit se opravdu číst, orientovat se v textu, chápat a pamatovat si souvislosti, to vyžaduje trénink.

"Mládež je, k naší lítosti, líná na čtení," napsaly mi knihovnice z Mnichova Hradiště. Potíž ovšem bude i v tom, že ji nikdo ke čtení nepobízí. Dospělí jsou tak sami proti sobě. Jednou asi budou muset žít dospělé nezaměstnané potomky. A navíc - kdo si právě čte, těžko zároveň vykrádá auta či zkouší drogy. Přivést děti ke čtení je podle mého názoru ta nejdůležitější věc, kterou lze pro jejich budoucnost udělat.

Nedocenenou roli zde hrají právě veřejné knihovny. Děti totiž své kapesné utratí spíš za zmrzlinu. Dospělí zase mívají ve zvyku kupovat synům a dcerám knihy, jaké by kdysi zajímaly je, bez ohledu na to, že se svět výrazně změnil. Nejmenší čtenáře často přeceňují a chtěli by po osmiletém kloučkovi, aby četl něco, čemu ještě nemůže rozumět. A naopak starší čtenáře mnohdy podceňují, protože si nechtějí přiznat, že z dcerky už je slečna. Knihovna je tedy to správné místo, kde si každý může vybrat samostatně. A pokud to sám ještě neumí, věci znalá knihovnice poradí.

Jestli však vyrostete generace lidí, kteří si prakticky nebudou schopni přečíst ani složitější návod k použití, dopad postupně zaznamenají všichni.

Petr Korbel

(Lidové noviny, 28.5.1999)

ZEPTALI JSME SE ZA VÁS

Tentokrát nám otázku, resp. tři otázky na jedno téma, do této rubriky položila pí. Ladislava Chomiaková, která se zúčastnila semináře pořádaného Informačním centrem pro mládež v Praze. Jak píše, nedokázala organizátorům odpovědět na níže uvedené otázky, a proto se obrátila s žádostí o odpověď na městskou radu, resp. na náš časopis.

1. Má město vypracovanou koncepci komunální politiky vůči mládeži?

2. Vyčleňuje město ze svých finančních prostředků peníze na aktivity mladých lidí a sdružení dětí a mládeže?

3. Co udělal městský úřad pro děti a mládež od posledních komunálních voleb?

V rámci komunální politiky - obecní správy věcí veřejných - tedy všech oblastí týkajících se fungování věcí veřejných, naše město prozatím nemá stanovenou samostatnou koncepci komunální politiky pro mládež. Důvod je prostý a nasnadě. Dosud nejsme, jak se lidově říká „z nejhoršího venku“, i když na konec těch nejdůležitějších a po dlouhá desetiletí zanedbávaných věcí, jako vodovod, kanalizace a plynofikace již budeme moci dohlédnout. Tím samozřejmě obecně tato velká investiční činnost města nekončí, čekají nás chodníky, komunikace, atd., atd. Ale přece jen již v budoucnosti z městského rozpočtu na tyto investice poplyne menší částka.

Rozpočet města je jako rozpočet v každé domácnosti, v každé rodině. I v rodinách se musí zvažovat, jde-li o peníze, co je nezbytně nutné pořídit hned, co může ještě počkat, nebo co lze třeba něčím nahradit, aby se ušetřilo. Nejinak je tomu při hospodaření s obecními penězi. Při sestavování rozpočtu musí městská rada vždy pečlivě zvažovat, kam a kolik do které oblasti správy města musí vložit, aby ve městě bylo zajištěno to nejdůležitější.

Do jedné z priorit městského rozpočtu samozřejmě patří péče o děti a mládež, tedy značná částka finančních prostředků putuje každoročně do všech hostivických školních zařízení, neboť vzdělání a péče o děti od mateřské školy

DĚTSKÉ ODDÍLY SKAUTI

počínaje, je skutečně nejdůležitější. I když ve shora položených otázkách není uveden dotaz na způsob a výši financování našich školských zařízení, považujeme za vhodné se i o tom při této příležitosti zmínit. Abychom naší veřejnosti poskytli úplnou informaci, předkládáme i konkrétní částky, které plynuly z městského rozpočtu v roce 1999 právě do této oblasti.

základní škola	1 700 000,- Kč
mateřská škola	975 000,- Kč
zvláštní škola	220 000,- Kč
školní jídelna	374 000,- Kč
kurzy hudební výchovy	45 000,- Kč
náklady na knihovnu pro děti a mládež	220 000,- Kč
provoz Domu dětí	10 000,- Kč
oprava střechy Domu dětí	22 200,- Kč
příspěvek na činnost dětských oddílů	7 500,- Kč
finanční úhrada za žáky navštěvující jinou než hostivickou základní školu	314 106,- Kč

Pro aktivně prožívaný volný čas dětí a mládeže město bezplatně propůjčuje Dům dětí v Litovicích, včetně rozsáhlého pozemku. Provoz domu stojí ročně 10 000,- Kč a scházejí se tu na svých schůzkách děti z oddílů Kajek a Skautů. O jejich činnosti pravidelně přinášíme informace na stránkách Hostivického měsíčníku. Je již samozřejmostí, že např. pro vyhlášení výsledků dětských soutěží, pro příležitost konání Dětského dne, uspořádání výstav dětských prací apod. jsou poskytovány potřebné prostory uvnitř zámku. Malá klubovna pro děti a mládež včetně přilehlého hřiště s prolézačkami a houpačkou je v městské části Jeneček.

Samozřejmě je si městská rada dobře vědoma i toho, že každá investice, například do sportovního zařízení, které budou moci děti i mládež využívat, se mnohonásobně společnosti vrátí. Jen se to všechno během doby trochu mění. Dnes by bohužel dlouho nesloužilo žádné dětské hřiště ani jiné podobné zařízení, nebylo-li by čtyřadvacet hodin denně hlídáno, nebude-li mít svého majitele a správce. Kromě uvedeného financování provozu kluboven a samozřejmě i jejich oprav, město dále finančně podporuje i některé sportovní akce. Částkou 31 000,- Kč město přispělo na protidrogovou politiku - ve spolupráci s Farním úřadem Hostivice pro program „Zábavná zahrada“. Za podporu mimoškolní činnosti lze považovat i finanční částku, poskytnutou základní škole pro zřízení a vybavení Školního klubu.

V současné době jsou připravovány velké investiční akce, významné hlavně pro naše děti. Především je to výstavba nové školy včetně hřišť a sportovišť a revitalizace údolí Litovického potoka.

- připravila A. Křížková

DĚTI MAJÍ VELKÉ SRDCE

Žákyně první třídy naší školy, Michalka Kostřížová, přišla po vyučování do mého oddělení školní družiny. Požádala mě o papír a pastelky a začala pilně kreslit. Zeptala jsem se, pro koho ten krásný obrázek bude. „Pro nemocného chlapečka, který už dlouho leží v nemocnici“, odpověděla. Byla jsem její odpovědí ohromena. Ostatní děti také poslouchaly její vyprávění a tak se zrodil nápad. Namalujeme více obrázků a věnujeme je nemocným dětem pro radost. Všechny děti s návrhem nadšeně souhlasily. Spojila jsem se s paní Kostřížovou, která pracuje na dětském oddělení Fakultní nemocnice v Motole, a ona naší nabídku vřele přijala. Oslovila jsem také kolegyně vychovatelky z ostatních oddělení ŠD. Všechny děti se s nadšením pustily do práce. Obrázky se jim vydařily a paní Kostřížová je použila jako výzdobu pokojů nemocných dětí.

Myslím, že tato akce byla docela dobrým začátkem k tomu, aby pro naše děti nebylo slovo "charita" pouze prázdňým pojmem.

Vychovatelka ŠD ZŠ Hostivice

Skutečnost, že obsah slova **skauting** znamená též sjíždění řeky v kánoích, dokládá následující zpráva.

Skauti ze střediska Bílá podkova Hostivice a Kajky - oddíl mladých ochránců přírody se na podzim minulého roku vypravili společně na vodácký výlet, aby sjeli řeku Berounku. První říjnový pátek v odpoledních hodinách každý trénoval nad jezem v Nižboru základy pádlování a ovládání lodi na řece. Se soumrakem děti zakotvily lodě u břehu a usedly k ohni. Brzy ráno v sobotu vlak Havlíček na poslední lodi byl vypraven na výlet. V sobotním odpoledníku se, skauti získali v přírodovědné soutěži stejný počet bodů jako Kajky. Den byl završen nočním pochodem na Keltské oppidum Stradonice. Nedělní dopoledne na řece propršelo, ale kolem poledne slunce už příjemně hřálo. Ve slunečním svitu jsme viděli vydru, která se vyhřívala na kameni, viděli jsme i ledňáčky, kteří přelétli rychle nad řekou a také volavky odpočívající na stromě. Když lodě připluly až do Srbska, konečné stanici našeho výletu, rozjely se děti i dospělí k domovům.

Václav Havlíček

Soužití v praxi - u vesla Vašek Hák z Kajek a u kormidla Vašek Havlíček ze skautského oddílu.

NĚKTERÁ DATA ZE SKAUTSKÉ MINULOSTI

V roce 1957 se slavilo 50 let vzniku skautingu, datujícího se od postavení prvního skautského tábora na malém jihoanglickém ostrůvku Brownsea. V tom roce také uplynulo sto let od narození jeho zakladatele Lorda Baden-Powella. Deváté světové - jubilejní - Jamboree se samozřejmě konalo v Anglii. Oslava se pořádala ve škole Charter-house a ve Westminsterském opatství. Byl natočen film o životě Roberta Baden-Powella. Závěrečný ceremoniál organizovala Lady Baden-Powell. Na místě jubilejního Jamboree stojí dodnes obelisk. Na celém světě bylo organizováno v té době kolem 6 000 000 skautů a skautek. Při desátém výročí Jamboree v roce 1959 hostili Filipínci družiny nejen z Evropy, ale i z Ameriky. Další důležitou událostí bylo otevření Domu Baden-Powella v Londýně r. 1961 anglickou královnou Alžbětou II. Řečí skauti na planině u Marathonu roku 1963 připravili program pro příslušníky z 88 zemí (při 11 Jamboree). Někteří skauti se zajímali i o výzkum vesmíru, například John Glen, který 20.2.1962 obletěl zeměkouli a také americký astronaut Neil Armstrong byl členem Orlich skautů (sestoupil z modulu Apolla na povrch Měsíce 21.7.1969).

- připravil Václav Hrdlička

KOPANÁ

Rok 2000 je pro náš fotbal rokem 70letého výročí a proto Vás dnes chceme poněkud obšírněji seznámit nejen s činností, úspěchy, ale i problémy hostivického fotbalu. V dalších řádcích Vám představujeme jednotlivé oddílové týmy i jejich trenéry, kteří se o své svěřence obětavě starají. Oddíl kopané má v současnosti tyto družstva:

Nejmladší přípravka: 5 - 8leté chlapce mají na starost **Pavel Karhan a Karel Malík**. Tito chlapci ještě nehrají pravidelnou soutěž, hrají různé turnaje a přátelské zápasy. Nyní v přípravce máme asi patnáct hráčů.

Již v 8 letech tito hráči postupují do družstva **mladších žáků**, jejichž trenéry jsou opět **Pavel Karhan a Karel Malík**. Tady se však starají o dvacet hráčů, kteří již začínají ovládat fotbalový um. V současné době je to vlastně náš nejúspěšnější tým a je na prvním místě krajské soutěže. Právě v tomto družstvu pěstujeme velké naděje naší kopané.

Starší žáci hrají ve výkonnostně stejné kategorii, ale momentálně jsou na opačném pólu tabulky, tedy poslední. Problémem je, že sice v jednom roce máme v tomto družstvu dostatek hráčů, ti ale po dovršení věkové hranice 15 let přejdou do dorostu a jejich již nabyté zkušenosti pak nedovedou nahradit mladíci z mladších žáků. Ale ani zde se trenéři **Richard Vlasák a Jiří Šíma** na jaro nevzdávají a již nyní v zimním období připravují svůj tým tak, aby se v soutěži zachránili. Trenéři mají k dispozici 15 chlapců.

Dalším týmem jsou **dorostenci** (15 - 18 let). Tady je asi největší problém. Nadějní hráči vypěstovaní v žákovských družstvech s přibývajícím věkem mají kromě fotbalu spoustu dalších zájmů a často se v tomto období mnoho hráčů z různých důvodů s kopanou loučí. S tímto problémem jsme se setkávali již v minulosti (dorost byl pro nedostatek hráčů několikrát zrušen) a setkáváme se s ním i v současnosti, nejenom v Hostivici. Přesto již druhým rokem dorostencům vládne trenérská dvojice **R. Vlasák a J. Kadlec** a lze konstatovat, že 16 hráčů tohoto kolektivu si vede velice úspěšně.

O nově založeném **"B" týmu**, čítajícím 20 hráčů, informujeme v dalším samostatném odstavci.

Výkladní skříní každého fotbalového oddílu je **"A" tým**. V minulém čísle HM měli čtenáři možnost se ve zkratce dozvědět něco o jeho výsledcích. V průběhu jara (protože hrajeme o postup do vyšší soutěže) budeme veřejnost podrobně seznamovat s činností a výsledky tohoto mužstva. Jisté je, že i tady se potýkáme s nedostatkem hráčů, zejména hostivických, protože dvě třetiny tohoto kolektivu tvoří vlastně přespolní hráči. Máme k dispozici 20 hráčů, které trénují **VI. Hájek a Ota Jílek**.

Posledním celkem je **stará garda**, kde se scházejí hráči - senioři, aby si zahráli **pod vedením J. Veselého** pro radost a po zápasech vždy zavzpomínali na staré dobré časy, kdy to Hostivice a vlastně právě tito hráči "váleli".

Kopanou v Hostivici provozuje zhruba 90 - 100 aktivních sportovců. Pro tyto aktivní členy zajišťuje podmínky výbor ve složení: Jiří Šíma - předseda, Hana Fialová - sekretář, Josef Fiala - pokladník, Ladislav Vörös - místopředseda, Miroslav Zahradka - řidič autobusu, trenéři Hájek, Jílek, Karhan, Malík, Vlasák a Kadlec.

Asi každý, kdo si přečetl tyto řádky, si položí otázku, jak lze ekonomicky zajistit chod tohoto dosti velkého oddílu. Tuto otázku si ale často klademe právě my ve fotbalovém klubu. Různými čísly o výdajích či příjmech nechceme nikoho unavovat. Ale pravdou je, že za spolupráce s hlavním výborem TJ Sokol si v této nelehké době - nejenom pro fotbal - musíme poradit **úplně sami**. A tak pár zcela nezištně

pro oddíl pracujících lidí táhne dál hostivickou kopanou. Bylo by nádherné najít alespoň jediného sponzora, ale to už tady bylo - a výsledek? Přesto věříme v budoucnost kopané u nás a každého občana, ochotného pracovat pro hostivickou kopanou, rádi přivítáme na našem stadionu.

Scházíme se každé úterý v 19 hodin při pravidelné schůzi výboru kopané - v klubovně na stadionu v Litovické ulici. Tel. : 02/2098 1490.

Ilustrační foto

Podzim "B týmu"

Po dlouhých letech bylo opět založeno rezervní mužstvo, které bylo zařazeno do 4. třídy. Po polovině soutěže se toto mužstvo umístilo na 8. místě s 11 body a celkovým skórem 18:22.

V mužstvu hrají i někteří hráči, kteří již v minulosti reprezentovali Hostivici, ať v žákovském či později v dorosteneckém mužstvu. V kategorii dospělých se zatím „Béčko“ mnoho nestačilo uplatnit. Na začátku soutěže bylo znát, že delší přestávka některým hráčům vadí, ale poctivou pilí se podařilo brzy vše dohnat. Důkazem toho je, že se někteří hráči probojovali až do „Áčka“. Platí to zejména o **Edovi Danilishovi**, který již stabilně hraje za první mužstvo. Postupně zde startoval **Martin Končel**, **Jiří Víšek**, kterým zejména vyšlo utkání v Kosoři a měli hlavní podíl na vítězství, tím i zisku důležitých tří bodů. Kádr B týmu docházel na tréninky v hojném počtu a po skončení mistrovských zápasů si pronajal halu ve Zličíně, kde se scházel každý pátek až do 17. prosince 1999.

Až budete číst tyto řádky, bude již zimní turnaj v Řepích (kde „Béčko“ startuje) v plném proudu. V zahajovacím zápase jsme podlehlí domácím Řepům 1:2. Další zápas hrajeme s **Goricem Střížkou**. Turnaj bude probíhat až do 19.3.2000. Vedení B týmu děkuje oddílovému výboru kopané, že opět „Béčku“ umožnil činnost.

*Stanislav Šmejdiř
trenér*

ŽILI MEZI NÁMI

- PŘIPRAVIL ING. ANTONÍN ŠTĚTKA

kněz - učitel - obětavý člověk

JOSEF ŠAFAŘÍK

narozen: 25. února 1906 v Hostivici

zemřel: 9. července 1987 v Piure, Peru

Životní příběh tohoto muže je natolik zajímavý a stopa, kterou po sobě zanechal, tak výrazná, že i skutečnost, že většinu svého života prožil mimo svoji vlast, není nijakou překážkou v tom, abychom ho zařadili právě do tohoto cyklu.

Vždyť v Hostivici vyrostl, v Praze vystudoval, odešel daleko za hranice země - a když se chtěl domů vrátit - tvrdě narazil na postoje tehdejších československých úřadů.

- red.

Josef Šafařík se narodil na selském gruntu čp. 20 v Hostivici jako třetí dítě rodičů Štěpána Šafaříka a Marie rozené Javůrkové z Tuchoměřic. Osud byl k celé rodině nesmírně krutý. První světová válka zavolala jejich otce ke službám na bojovém poli, matka se sedmi malými dětmi hospodařila na statku a trpělivě snášela tento strastiplný úděl. Z války se otec vrátil těžce nemocen a rodina si mnoho radosti z nové

Josef Šafařík - rok 1935, Lima

svobody neužila. Jen tři týdny po vzniku Československého státu - již 19. listopadu 1918 otec umírá a za dva měsíce - 21. ledna 1919 jej následuje i manželka. Smutné rozloučení s maminkou se konalo v mrazivém odpoledni 24. ledna na litovickém hřbitově (dnes hřiště - zahrada mateřské školy).

Děti se již domů nevrátili. Anna a Josef našli nový domov v Tuchoměřicích, František v Kněživce, Alžběta ve Vinařicích, Zdenka v Ruzyni, Milada v Klecanech a nejmladší, teprve pětiletá Marie ve Svrkyni.

Josef byl prý velmi hodný a chytrý chlapec. Jeho strýc jej poslal na studia do Prahy, v letech 1920 až 1924 navštěvoval reálné gymnázium a po maturitě pracoval v pražské obchodní kanceláři.

V roce 1925 se mu zdál sen ... maminka jej držela za ruku a mluvila s ním. V tom snu mamince řekl: „Ty chceš, abych se šel za Tebe modlit“, ona prý s úsměvem přikývla, a tak bylo rozhodnuto o jeho dalším životě.

Odjel do italského Turina, kde vstoupil do řádu salesiánů, kongregace Sv. Jana Bosca, jehož hlavní poslání spočívalo ve výchově mládeže. Po absolvování základního církevního vzdělání se rozhodl pro misijní cestu. Pro své působení si mohl vybrat Indii nebo Peru. Rozhodl se pro Peru, a to se mu stalo od 22. ledna 1929 druhým domovem.

Z dochovaných zpráv se dozvídáme, že nastoupil jako misionář v Arequipě, později pracoval ve školách v Cuscu, Puno a Callo, které většinou zakládal.

V letech 1935 až 1943 působil v kolegiu salesiánů v hlavním peruánském městě Limě, pak následovala funkce ředitele městské školy v Piure, v letech 1948 až 1954 byl ředitelem Národního průmyslového institutu Don Bosco v Arequipě. Ředitelské funkce zastával ve školách v Puno, Cuscu, Limě,

Callo. Pro jeho život nejvyšším posláním bylo ředitelování na Vysoké škole Sv. Jana Bosco v Puno. S radostí a elánem pracoval po celý svůj život a mladá generace mu byla údělem. Při osobních setkáních i v dopisech nadšeně vyprávěl o tom, jak potřebným dětem dají ubytování, najist, poskytnou vzdělání a výchovu pro celý další život.

Bližší písemný kontakt s domovem navázal až po II. světové válce, kdy pravidelně psal všem svým sourozencům k narozeninám, svátkům, později svoji pozornost rozšířil i na své synovce a neteře. Nikdy nezapomněl. Bohužel j se v průběhu korespondování stávalo, že některé dopisy od něho nedošly. Bylo to snad z důvodu pěkných cizokrajných známek, kterými vždy obálku náležitě vyzdobil anebo snad i později zapracovala cenzura?

rok 1957 - P. Josef Šafařík křtí dcerku krajanů z Baťovy továrny v Limě

rok 1961 - při projevu ve funkci ředitele školy v Limě

Až na podzim 1963 se mu splnilo přání a mohl navštívit své rodiště, svoje sourozence a příbuzné, přátele a známé z Hostivice a okolí. Pobyl zde dva měsíce a nestačil se divit. Doma - ve statku prázdné stáje, na dvoře a ve stodole vládní traktorová stanice, bratřenci z Tuchoměřic i Kněživky jsou vystěhováni jako kulaci do pohraničí, lidé se bojí chodit do kostela a jeho církevní přátelé ho nabádají k opatrnosti při jednání na úřadech. Navštívil i rodiny na Moravě a Slovensku. Zpátky odjížděl pln radosti ze setkání se svými milými, ale zklamán nad tím, co se v Československu děje.

Po ruské okupaci v roce 1968 jsme se z novinového výstřihu dozvěděli, že pod vedením Josefa Šafaříka sloužili všichni evropští kněží, nacházející se v Limě, dne 5.2.1969 mši svatou za upáleného studenta Jana Palacha.

V témže roce, 12.6.1969 jednal na Čsl. velvyslanectví v Limě o možnostech a podmínkách svého trvalého návratu do ČSR. ...."Pan velvyslanec mne přijal velmi pěkně, ale nabádal mě - tak, jako zpívají Mařence v Prodané nevěstě -

„rozmyslete si to, ... nečekejte růžové stáří, ... jednejte s P. Trochtou, zda by Vám nějaké zaměstnání dal. To, že jste Peruánec a že jste v roce 1963 před první cestou domů přijal peruánské občanství, z obavy, abyste v ČSR nebyl jako kněz zatčen, to nevdá ...“

Vše ale ztroskotalo na tom, že v ČSR nebyl řád salesiánů povolen a jeho členové v zemi nesměli pracovat. (Red.pozn.: Připomínáme, že hlavním posláním salesiánů Dona Bosca je péče o ohroženou mládež a v českých zemích působili od roku 1927.)

Druhá návštěva Josefa Šafaříka se uskutečnila v roce 1971. Absolvoval několik jednání na ministerstvu zahraničních věcí, avšak bez valné naděje na úspěch. Po poradě v Itálii a na doporučení svého představeného se vrátil do Peru. „Doma Vás nechtějí, a tak se vraťte tam, kde Vás mají rádi a kde Vás potřebují. Tam je Vaše místo a zodpovědná funkce. Až jednou, až budete chtít, tak si zajedte podívat se na své blízké, ale zase se vraťte.“

V roce 1972 se účastnil odhalení kříže zahynulým horolezcům československé expedice v Huarázi, v létě se konala vzpomínka na Lidice - v městě Callo byl odhalen pomník.

V roce 1973 v Peru nastoupila prokomunistická vláda nového prezidenta, který ihned získal oblibu nižších vrstev obyvatelstva. Rozdával zabraný majetek továrníkům a obchodníkům a u vyšších vrstev zavedl vysoké poplatky. V dopise z té doby projevuje J. Šafařík i obavy o majetek salesiánů, píše, že tamní vláda ho chce zabrat a církev rozpráší ... . Vzorem jim byla Kuba.

Na návštěvě v Hostivici v roce 1973

Dne 28. května 1973 přijel do Hostivice potřetí, s přáním, že zde již zůstane natrvalo. Problém ale záhy nastal v tom, že jako cizinec nesměl sloužit denní bohoslužbu. Pomohl bývalý spolužák z hostické školy, Josef Šaifrt. Scházejí se spolu s jeho bratrem Aloisem na hostivické faře a tam společně s páterem Bobou hledají možnosti k plnění jeho každodenní kněžské povinnosti. Podařilo se a tak mše svatě se odehrávaly za zamčenými dveřmi kostela sv. Jakuba. Ale ani při jednání na úřadech se nedařilo dobře. Opět slyšel stejné výmluvy, že zde může být jen krátkodobě jako cizinec, bez sociálního a zdravotního zaopatření.

Po bezvýsledných jednáních se musel vrátit zpět do Peru. Tam své zklamání z domova projevilo odmítnutím své účasti na recepci pořádané ku příležitosti ukončení mise čsl. velvyslance Mejstříka. Nemohl zapomenout. V Peru zatím pokračuje reforma ministerstva školství, stále hrozí nebezpečí, že ústavy salesiánů budou zabráný ... buďte připraveni na vše - tak zní varování. Když v roce 1977 začal nový školní rok, salesiánské školy, obecná i střední jsou přeplněné a mnoho dalších zájemců nemohlo být přijato.

Domů o tom píše: „V našich školách je pořádek, kluci musejí studovat a nedovolíme jim žádné povstání.“

V červnu 1977 byl na návštěvě u nového čsl. velvyslance v Limě. „Pochází z Moravy, pracoval v Praze, zná Hostivice, jezdili se koupat na Břve, jeho paní je inženýrkou. Snad prý dobrý člověk, ale zastupuje komunistický stát“, světuje se v dalším dopise.

V roce 1978 Josef Šafařík uvítal zvolení Poláka Wojtyły papežem. V Janu Pavlovi II. vidí umírnění v Evropě, doufá, že i v Čechách bude opět povolen salesiánský řád, tak rád by se vrátil domů. ...

V Peru dochází k politické změně, vojenskou vládu střídají civilisté, po volbách v roce 1980 komunisté slibují za málo práce velké výdělků. V dopisech nařiká nad osudy některých dětí v Peru.

V létě 1982 přijíždí počtvrté domů a doufá pevně, že tentokrát už to bude natrvalo. V Peru vše ukončil, úřad předal, v Itálii všechno projednal a chce již jen zůstat doma, v Hostivici. Toto jeho přání však velice tvrdě narazilo na postoje tehdejších československých, komunisty ovládaných úřadů. Negativní vyjádření církevního tajemníka pro Prahu - západ zavřelo dveře pro jakákoliv další jednání. V Podskalské řekli ne! (Dodnes sídlo Okresního úřadu Praha-západ. Pozn.red.)

V té době našel velkou oporu u pátera Karla Boby, který mu opět propůjčoval hostivický kostel k tajné mši svaté. Za tohoto svého pobytu doma mnoho radosti neužil. Jezdil po úřadech, hledal možnosti u svých přátel na Moravě, telefonoval, psal do Itálie, Turína - bohužel, ... nic jiného nedosáhl, zase jen doporučení jako v roce 1971, vraťte se tam, kde Vás mají rádi, ... do Peru.

A tak se jednoho nedělního dopoledne rozloučil se svým rodným krajem, Přední Kopaninou, Svrkyní, Tuchoměřicemi, Kněživkou, Dobrovízem, Ruzyní, Libocí, pak se známými a příbuznými na litovicko-jenečském i hostivickém hřbitově. V pondělí pak odletěl ke Sv. Otci do Vatikánu a potom opět do Peru.

Ministr školství předává J. Šafaříkovi vyznamenání vlády Peru při příležitosti jeho 80. narozenin v roce 1986

Páter Josef Šafařík byl ve svých dopisech i osobních rozhovorech vždy nesmírně skromný. Nikdy o svých zásluhách nehovořil, chválu jsme však slyšeli od jeho spolupracovníků p. Daňka, Jantošky a Filústka, kteří Hostivice navštívili. Z novin, které se nám podařilo získat, jsme se dočetli, že v roce 1986 byly v Peru uspořádány oslavy u příležitosti jeho životního jubilea, 80. narozenin. Za svoji obětavou a na výsost prospěšnou činnost učitele a kněze dostal od peruánské vlády vyznamenání, pamětní medaile, dary od měst, kde působil a bezpočet poděkování od rodičů chlapců, o jejichž zdárnou výchovu se zasloužil.

Při slavnostním zasedání v Limě konaném na počest J. Šafaříka, - 50 let jeho kněžství, 50 let práce ve školství

Jen na okraj - v Limě žije početná komunita Čechů a Slováků, kteří zde pod vedením Tomáše Bati vybudovali moderní obuvnický závod. Mnoho zdejších manželských párů bylo páterem Šafaříkem oddáno, jejich děti pokřtěny a mnohé z nich vyučoval českému jazyku.

Čas vyměřený k jeho pozemskému pobytu se krátí, v dopisech z roku 1987 si stěžuje na zhoršování zdravotního stavu, obtížně chodí a ztrácí paměť. Svůj poslední dopis píše do Jenečka. „Jsem připraven jít na věčnost. Děkuji všem, co se na mne ptají a ať na mne vzpomínají v dobrém.“

Zemřel 9. července 1987 v Piure, v církevním domě, který zakládal a budoval. Je pochován v Pamětní síni salesiánů. V den jeho pohřbu byl ve městě vyhlášen smutek, ulice byly plné jeho žáků a přátel.

10.7.1987 - rozloučení s Josefem Šafaříkem v Piure

Místo jeho posledního spočinutí - Dóm salesiánů

Páter Josef Šafařík - Javůrek byl jedním ze zakladatelů školství v Peru, kde v počátcích jeho působení, v roce 1928, byla téměř totální ngramotnost, děti vyrůstaly na ulicích měst i na venkově bez jakékoli výchovy. Snažil se jim zajistit možnost vzdělání a vyučení odborných řemesel. Pomáhal udržovat soudržnost rodin českých emigrantů z let 1935-38, 1948 a 1968. O poslední vlně emigrace z roku 1968 však nikdy nehovořil pochvalně.

S mentalitou Peruánců, potomků Inků, měl své bohaté každodenní zkušenosti. Říkával: „Peruánci mají denně okopat 10 m² pozemku, aby se užívali. On ale ze zásady udělá jen 9 m². Nu a já je musím naučit tvořivě práci pro ně samotné i pro jejich děti.“

Po smrti P. Josefa Šafaříka bylo v jeho pozůstalosti něco kolem třech dolarů, osobní věci, knihy, bible, dopisy a fotografie jeho nejbližších z Čech.

V roce 1995 jsem se prostřednictvím pana doc. Votrubce seznámil s dr. Jaroslavem Lískou z Prahy. Ten mi sdělil, že plánuje cestu do Jižní Ameriky a tedy navštívit i Peru. Předal jsem mu všechny informace o působitých mého strýce, jména i adresy salesiánských škol a ústavů. On pak se svojí manželkou v roce 1996 navštívil Argentinu, Brazílii, Bolívii a také Peru. Dle jeho vyprávění se prý setkal s velmi pěkným přijetím, v rozhovorech o P. Šafaříkovi slyšeli jen chválu a veliké uznání. Byl prý především sluha Boží, ale byl i vynikající učitel, organizátor „persona“ - osobnost při důležitých jednáních. - Celoživotní vzdělávací práci Josefa Šafaříka v Punu, Callao, Arequipě, Cuzcu, Limě a v Piure ocenil peruánský prezident a vláda.

Dr. Líska své poznatky z této cesty včetně zmínek o P. Josefu Šafaříkovi publikoval v deníku „Svobodné slovo“ dne 6.2. a 13.3.1998. Nám pak též sdělil, že strýc žil do konce života v hlubokém zklamání, „že ho doma nechtěli“. Přesto však nepřestal být takovým, jakým byl celý život - „Pán Bůh tomu chtěl a musím mu sloužit“.

Na jeho životní úděl platí básníkovy ... vším jsem byl rád.

A.S.

ZEMINY A SUBSTRÁTY

Při pohledu na zasněženou krajinu nebo zahrádku člověka ani nenapadne v únoru přemýšlet o jaru, natož o práci na zahradě. Skutečně je na vše ještě dost času. Ti zkušenější ale již vědí, že trochu plánovat a počítat, co budeme dělat až to vypukne, neuškodí. A nebojme se vzít si k tomu tužku a papír, sepsat všechny úkoly a potřebné práce. Když necháme nákupy zboží a zahradních potřeb na konec března, z pracovních úkolů nám i tak vznikne dlouhý seznam a rázem zjistíme, že nás přeci jen čeká správný jarní mrhol.

A než k tomu plánování usednete, jedna rada na začátek, abyste se rozešli. Pokud skutečně ještě vydržel sníh na zahradě, vezměte velkou lopatu nebo hrablo a nahrňte sníh ke stromům a keřům. Při oblevě se zvýší průsak vody do půdního profilu ke kořenům dřevin. Tato voda, jako zimní vláhová zásoba, zde zůstává dlouho do jara a rostlina je bezesbytku využije. V podmínkách středočeského kraje jsou zimní srážky poměrně malé, a proto musíme hospodárně zacházet s vodou, kterou nám nebe dá. Dřeviny, kterým při jarním rašení neschází vlaha, se vám odmění svým užitekem.

Jak v nadpisu stojí, podíváme se dnes na **1. TÉMA, ZAHRADNÍ ZEMINY A SUBSTRÁTY**. Základním kamenem je kompostování, jehož výsledným produktem je kompost. Pojem jistě všem zahrádkářům dobře známý v malém měřítku. Ve větším dnes mohou komposty vyrábět pouze odborné firmy v tzv. kompostárnách, a sice profesionálním způsobem, kdy výroba podléhá mnoha předpisům, především z hlediska ochrany prostředí.

Kompostování je biologický rozklad organického materiálu za přítomnosti vzduchu. Kompost je potom organominerální směs, tvořená třemi základními komponenty - kvalitní zeminou, humusotvorným organickým materiálem (zelené nadzemní části rostlin) a minerálními živinami (především fosfor, dusík a vápník).

Při převažujícím podílu zeminy ve směsi se tento kompost nazývá zahradní zemina, která je použitelná běžně na zahradě pro vylepšení zeleninových záhonů, při zakládání trávníků apod.

U většiny květin vystačíme s univerzálním květinovým substrátem. Zásadou je jen, že mladé rostliny mohou mít spíše lehčí substráty vylehčené pískem nebo perlitem a musíme jim zajistit pravidelný přísun živin. Starší rostliny mohou mít substrát (přimícháme kvalitní zeminu), který uvolňuje živiny pozvolněji.

Některé výrobci označují speciální substráty podle druhů rostlin. Např. u substrátu pro pelargonie to není nic jiného než příměs právě písčitohlinité zeminy.

Substrát základní si můžeme upravit i sami. Spíše dbáme na zajištění kvalitních hnojiv. Pro pokojové květiny jsou to především kapalná a tabletová nebo tyčinková hnojiva. Tam podíl rašeliny zvyšujeme, nebo použijeme rašelinu čistou. Při výsadbě do květináčů nebo přímo do volné půdy to však přináší problém technický. Čistá rašelina má velké množství pórů. Pokud vysazenou rostlinu do čisté rašeliny zapomenete několik dní zalévat, nebo zaléváte nedostatečně, rašelinový profil vyschne, póry se uzavrou (zaschnou) a nejsou schopny již zpět vodu nabrat. Rašelina se pak chová jako kompaktní masná hmota, která se nezhvěčí, i když dáte později vody dostatek. Často na povrchu vypadá po zálivce tmavší, jakoby se zvlhčila. Je to ale jen několik milimetrů a ke kořenům rostliny se voda nedostane. Smutný zahrádkář potom jen sleduje s konví v ruce, jak mu krásná konifera chřadne před očima.

Totéž se může stát, použijete-li čistou rašelinu pro výsevy semen ve skleníku nebo truhlíku. Je to jediná špatná vlastnost rašeliny, proti které je lehká pomoc. Do rašeliny se namíchá alespoň třetina písku nebo zeminy, které vláhu v rašelině udrží. Ta potom tak rychle nevysychá. Navíc při výsadbě nebo při výsevu použijeme jako vrchní vrstvu jiný materiál, například substrát, zeminu nebo písek.

Výjimkou je samozřejmě přispívání čisté rašeliny ke koniferám a rododendronům. Tam to děláme pro zlepšení kyselého prostředí. Je to použití povrchové a případně vysychání stav rostliny nezmění. Tady spíše pozor - nedoporučuje se zarávat rašelinu do větší hloubky. Některé konifery a kyselinomilné rostliny mají kořeny při povrchu půdy a došlo by k jejich poškození.

Zastavme se ještě u **využití substrátů při přesazování pokojových květin**. Zásadou je přesazovat rostlinu včas, několikrát v jejím životě, vždy dřívě, než květináč úplně zaroste kořeny. Volíme vždy větší květináč o 1 - 2 čísla. Ne menší, květiny by nerostly. V pokojových podmínkách přesazujeme nejlépe v předjaří a na jaře. Nikdy nepřesazujeme v zimě, v období vegetačního klidu. Unavený substrát vždy vyměníme jiným.

Při obsahu dalších komponentů ve směsi se tyto komposty nazývají spíše **substráty**. Kromě základních kompostových složek obsahují především rašelinu a kůru v určitém vyváženém množství. Běžný substrát (někdy nazývaný květinový) může obsahovat i trochu písku pro vylehčení a vhodná průmyslová hnojiva. **Využití takového substrátu je plně univerzální - od pěstování květin v květináčích a truhlících, okrasných dřevin v kontejnerech, pěstování zeleniny ve sklenicích, foliovnicích i na záhonech, až po zakládání zeleně, při výsadbě stromů.**

Jiné **speciální substráty** se vyplatí nakupovat až při větší spotřebě. Např. **vylehčený substrát keramzitem** se používá na střešní zahrady, aby nezatežoval konstrukce. Pro některé použití si můžeme pro svoji potřebu univerzální substrát upravit. **K předpěstování sadby zeleniny v truhlících vylehčíme a vyteplíme substrát perlitem.** Pro rostliny, které potřebují velmi lehké písčité půdy, přidáváme říční různozrnný písek. Některé náročné rostliny a květiny přihnojíme speciálními hnojivy a pro kyselinomilné rostliny (azalky, rododendrony, jehličnany) přidáme rašelinu.

Rašelina je přírodní materiál. Vzniká v rašelinistých rozkladem organických částí (rostlin) ve vodním prostředí za nedostatku kyslíku. Tím se liší od kompostování, a proto je rozklad velmi pomalý. Několik centimetrů rašelinové vrstvy vzniká desetiletí. Nejvyšší je vrchovištní rašelina. Vzniká většinou v horách a vyšších polohách, kde jsou vysoké vodní srážky a prameniště. Říká se jí také pravá rašelina. Je charakteristická tím, že vzniká ve vrchovištích, kde rostou a rozkládají se mechy, především tzv. rašeliník, kterého je u nás asi 35 druhů. Rozkládají se zde i další rostliny a dřeviny keříčkovitých a zakrslých forem (borovice, kleč apod.). Zdroj kvalitní rašeliny není tedy okamžitě nahraditelný, proto je potřeba s ní hospodařit úsporně. Objevují se i rašeliny z dovozu. Jsou světlé a nejsou tak kvalitní. Jejich použití je spíše do speciálních substrátů.

K zákazníkovi se dostává již rašelina tříděná. Tzn. přesátá přes soustavu sít. Surová rašelina totiž obsahuje větve, klacky, celé kmeny, hroudy, kameny atd.

Pro zahradu je vrchovištní rašelina zcela specifickým materiálem a z hlediska jejich vlastností není nahraditelná. Je sice chudá živinami, ale velmi bohatá organickými látkami, jichž má až 75 % v sušině. V objemu hmoty je až 90 % pórů, které se z poloviny naplňují vodou a z poloviny vzduchem. Proto se používá do substrátů a k vylehčení zahradních zemín pro svoji velkou nakypující schopnost.

Rašelina je velmi kyselá. Do substrátů se pro nakypření přidává také množství, aby se příliš nezvýšila kyselost. Teprve, když chceme substráty pro kyselinomilné rostliny, už je potřeba řídit se tím, pro které druhy květin hnojiva potřebujeme.

Pokud se přesuneme od pokojových rostlin ven na zahradu, připomeňme si jednu věc, která s dnešním tématem souvisí. **Víte, jakou zeminu máte na záhonech?** Je dostatečně kvalitní pro pěstování zeleniny a ovocných stromků? Při kultivaci záhonu lze jen vyzorovat, zda máte velmi těžkou půdu. Ta se vylehčí zarytím hrubozrnného písku, kůry nebo lehčího substrátu, výjimečně rašeliny. Příliš lehká půda se vylepší zarytím kompostu nebo kvalitní těžší ornice. Ostatní důležité vlastnosti půdy se určí chemickým rozbořem půd. Některé výzkumné ústavy a odborné firmy vám provedou tento rozbor z reprezentativního vzorku půdy. Určí aktuální stav živin, humusu, stopových prvků, kyselost půdy atd. Určí však i to, jaké živiny dodat, jakými hnojivy a v jakém množství, jak upravit kyselost vápněním apod. Pokud zavítáte po polovině března do naší školky poradíme vám, jak vzorky půdy odebrat, kam je poslat. Také poradíme jaká hnojiva na zahradu používat.

Až přijdete zakoupit květinový substrát nebo rašelinu (balené nebo volně ložené), uvidíte nabídku dalších zahradních potřeb. Především hnojiv, semen, sazečky cibule. Dále osivo trávy, sadbové brambory, květináče, násady na nářadí apod.

Ještě **několik rad na závěr.** Především nespěchejte s výsevem paprik, rajčat a okurek salátovek. Pokud zasejete předčasně, budou se rostliny za oknem jen trápit, vytáhnou a zeslábnou. Časné výsevy jsou jen pro majitele dobře vytápěných skleníků. Za normálních podmínek stačí papriky vysít začátkem března, rajčata a okurky hadovky začátkem dubna do truhlíku za oknem. Poradíme, jak výsev provést a jak se bránit padání mladých rostlin.

Půda venku je zamrzlá, ale vyčištění pařenišť, foliovníků a skleníků zvládnete. Důležitá je desinfekce před navezením nového substrátu.

Je čas k **vykácení všech neplodných stromů a keřů,** odstranit ze stromů všechno mumifikované ovoce. Na keřích rybízů je vhodné odřezat zduřelé výhony napadené sviluškami. Nezapomeňte ani na kontrolu a opravy zahradního nářadí.

O ŘEZU OVOČNÝCH STROMŮ A KEŘŮ, JEJICH VÝSADBĚ A OŠETŘOVÁNÍ, A NEJEN O TOM, AŽ PŘÍŠTĚ.

*Ing. Zdeněk Poslušný
Lesní školka Hostivice*

ČESKÝ SVAZ OCHRÁNCŮ PŘÍRODY - Z VÝROČNÍ ZPRÁVY - 1999

V oblasti ochrany přírody se organizace zaměřuje především na přírodní památku Hostivické rybníky. Během roku 1999 byly uspořádány dvě brigády, kterými se ochránci snaží udržet pořádek v tomto prostoru. V měsíci březnu pomáhali spolku HOSTIVÍT při obnovování poutní cesty do Hájků prořezáním a spálením náletů. Oddíl mladých ochránců přírody Kajky vyčistil vyvěšené ptačí budky.

Ilustrační foto Jindřich Lukášek

ČSOP se v tomto roce zaměřil na organizaci tzv. „inventarizačních průzkumů“ v přírodní památce Hostivické rybníky.

Botanický průzkum na žádost naší organizace provedl mgr. Pavel Špryňar. Byly zde zjištěny některé vzácnější rostliny: **potočník vzpřímený, krtičník stinný, bradáček vejčitý, ostřice trsnatá a kozlík dvoudomý.** Průzkum bude pokračovat i v letošním roce.

RNDr. František Kotlaba, CSc. v roce 1999 pro naši organizaci **sledoval výskyt hub u hostivických rybníků.** Podařilo se zjistit některé zajímavé a vzácné druhy hub, které **svědčí o mimořádném významu této lokality.**

Po dohodě s Agenturou ochrany přírody a krajiny zahájil v roce 1999 **RNDr. Vojen Ložek, DrC. průzkum měkkýšů.** Prozatím proběhlo základní seznámení s terénem a vyhledání starších vzorků z této lokality.

Okresní úřad Praha-západ zadal **ornitologický průzkum** spojený s kroužkováním ptactva, který prováděl **RNDr. Petr Miles, CSc.** Členové organizace ČSOP a oddílu Kajky spolupracovali při natahování a kontrole sítí. Celkem bylo zjištěno **37 druhů ptáků, ze zvláště chráněných to byla potápka roháč, potápka černokrká, potápka malá, jestřáb lesní, moták pochop, ledňáček říční a žluva hajní.** Dále dr. Miles odchytil do sítí nebo pozoroval tyto druhy netopýrů: **netopýr rezavý, netopýr ušatý, netopýr dlouhouchý (ohrožený druh), netopýr řasnatý a netopýr hvízdavý.** Poslední tři druhy byly u hostivických rybníků zjištěny poprvé.

Z dalších zvláště chráněných živočichů byly pozorovány **ještěrka obecná, užovka obojková a skokan zelený nebo skokan skřehotavý.**

ČSOP se v roce 1999 **zapojil do tří správních řízení.** Dvě z těchto řízení se týkala staveb, které ovlivňují plochy vymezené pro zeleň v údolí Litovického potoka. Při třetím řízení byly formulovány podmínky, za jakých je možné vést vodovod a kanalizaci ze Břvů do Litovic v přírodní památce Hostivické rybníky. Byly podány připomínky ke 4. změně územního plánu Hostivice a řešena řada dalších konkrétních problémů.

ČSOP Hostivice se věnoval **projednávání hodnocení vlivu rychlostní silnice R6 na životní prostředí.** Vlastní stavba přeložky karlovarské silnice neznamená poškození přírodních prvků a ulehčí centru Hostivice, kterým je dnes doprava vedena.

V roce 1999 pokračovala **příprava záměru revitalizace Litovického potoka** v úseku od Litovického rybníka k Husovu náměstí. **Společnost HABITERA** zadala **vypracování studie revitalizace, pro kterou ČSOP Hostivice zpracoval zadání.**

Při organizaci ČSOP je registrován oddíl mladých ochránců přírody Hostivice „KAJKY“. Oddíl pořádá dvě schůzky týdně (mladší a starší) a řadu sobotních a víkendových akcí. K největším úspěchům v roce 1999 patří vítězství družstva Kajek v národním kole přírodovědné soutěže Zelená stezka - Zlatý list.

ČSOP byl v minulém roce pořadatelem dvoutýdenního letního tábora v Moravském krasu. Fotograf zachytil Kajky na jednom z výletů po této přírodní rezervaci.

V lednu 1999 ČSOP zahájil pravidelný cyklus přednášek pro veřejnost, které probíhaly v klubovně Kajek vždy druhou středu v měsíci a připravil několik výstav v kapli hostivického zámku.

Nejvýznamnějším vydavatelským počinem organizace bylo vydání sborníku Hostivice 1998 v nákladu 1500 výtisků.

Informace o činnosti organizace vycházejí příležitostně také ve zpravodaji ČSOP Depeše a pravidelné zprávy přináší také Hostivický měsíčník. ČSOP též úzce spolupracuje s občanským sdružením Hostivít.

Organizace ČSOP Hostivice je členem regionálního sdružení ČSOP Metropolitní region, která sdružuje základní organizace z Prahy a okresů Praha-západ a Praha-východ. Předseda organizace je členem Komise ochrany přírody při Ústřední výkonné radě ČSOP.

- z výroční zprávy vybírala A. Křížková

V prostorách Senátu Parlamentu České republiky se koncem uplynulého roku konala oficiální oslava u příležitosti 20. výročí vzniku Českého svazu ochránců přírody.

Mezi čtyřmi vyznamenanými medailí **PŘÍRODA DĚKUJE** - za velké zásluhy o ochranu přírody - byl i Ing. Jiří Kučera (první zprava), předseda hostivické organizace ČSOP. Blahopřejeme.

- z výroční zprávy vybírala A. Křížková

PANE, JAK JSTE PŘIŠEL K TOMU JMÉNU?

Až se budete za dlouhých večerů nudit, zkuste prolistovat pražský telefonní seznam. Podíváte se, jak je vůbec možné, aby se ti Novákové, Noví, Jelínkové, Svobodové, Hofejší a jiní, jichž je několik stránek, od sebe rozeznali. Křestními jmény? Ale těch je od jednoho také pozeňnaně. Čtvrtí? Ani to nestačí, i v jedné ulici je jich někdy několik a tak nastupuje jako poslední instance číslo domu.

Byly doby, kdy stačilo k jednoznačnému určení osoby jméno jedno. Bylo-li v začátku psané češtiny v Čechách několik set tisíc lidí, pak připočteme-li k tomu, že se většina z nich sotva dostala dál, než do kostela své farnosti, či do sídla své vrchnosti s poplatky, snadno to pochopíme. Sama ta jména mají vůni dávných věků - Bogučej, Sedlata, Ostoja.

Brzy to nestačilo u členů knížecí či královské družiny. Vyřešil to přídomek, běžný pak u šlechty, která se z těchto lidí vyvinula. Pak mezi všemi Řehoři té doby Řehoř z Litovic byl nezaměnitelný. Během času nemusel predikát znamenat vlastnictví hradu, tvrze či vsi. Pak přibýlo další označení - Bohuslav Litovský ze Svinař, Pavel z Předboje, řečený z Litovic, Jan Makovec z Moravěvsí (majitel dvora v Hostivici).

U poddaného lidu to bylo jiné. Stačilo jméno jedno - obvykle to, které dostal při křtu. Ale už za panství Chrtů ze Rtína na počátku 16. století v Litovicích byli sedláci Marek, Řiha, Vondra. Ale Mráz, Zápotočník či dokonce Uhňavý? To svědčí o tom, že se rozšiřoval okruh, z něhož se jména čerpala. Začalo se přidávat jméno po otci - Jan Řehníkuv, nebo po rodu - Václavů, Petřů. Také po matce - Evan - Evin syn, stejně Mařan, Mařánek. Bylo tomu i jinde v Evropě, mnohde jako jediné odlišení. Proto ty dlouhé řady Jonsonů, Jensenů, Andersenů, Svensonů a dalších -sonů a -senů ve Skandinávii. OToolů, OHarů, ONeilů v Irsku, MacDonaldů, MacIntoshů a jiných Maců ve Skotsku. Však i Židé měli své Beny (Ben Gurion), všechno to znamenalo syny. Ve Švédsku musela zahuštění jmen řešit reforma.

V Čechách se takové zmatení nekonalo. Snad proto, že leží na křižovatce kultur, určitě ale proto, že čeština je nepřekonatelná v tvoření odvozenin, zdrobnělin a novotvarů. Nemusela proto sáhnout k ruskému "otečestvu" k rozeznání četných -ovů ani k dalšímu jménu jako Bulharština.

Nechvalme jen a přesvědčeme se. Jak tedy čeština rozmnožila možnosti pojmenování? Především odvozeninami jmen křestních. Kdo by hledal ve Váňovi, Vaňkovi, Váchovi, Vachalovském, Vaněčkovi, ale i Vančurovi původního Václava! Od Tomáše jsou Tůmové, Tomkové, Tomanové, Tomšíkové i Thomové. Jakub je základem ke Kubovi, Kubešovi, Kubátovi i Kubákoví. Dále Jakubec, Jakubisko, Kubišta. Svádí to zařadit sem i Kubra, ale s tím to bude asi jinak. Na Havla upomíná Havlůj, Havlín, Hašek, Havlíček. Z Bartoloměje vznikl Bárta, Bartoš, Barták, Bartošek i Bartoška. Řiha, Řehák i Gregor, Grégr a Grygar z latinské formy Řehoře. Brož, Brožek, Brůžek ukazují na Ambrože. Mach, Machek, Mácha, Mára, Maršík, Matula mohli mít za praotce Matěje, Matyáše a Marka i tato základní jména však ještě žijí.

Jaké jsou další zdroje? V latině je jedno úsloví - "Nomen - omen". Označuje jméno, které nějak charakterizuje svého nositele. Asi na začátku všeho to bylo pravidlo. Dnes už není. Potkáte-li lidskou trosku se jménem Plecity, Vlasatého s hlavou jako koleno či kratáška, který má sotva vojenskou míru se jménem Dlouhý, ani nepomyslete na údiv. Vyskytne-li se dnes náhodou obuvník, který se jmenuje Švec, spíše si toho všimnete. Ztratil se i posměšný či hanlivý nádech původních jmen. Brepta, Brynda, Doležel, Neděla. Ztratil se zcela i význam jmen, která pro naše předky znamenala intimní výbavu, rozlišující muže a ženu - Kepka, Kokeš.

Co jmen poskytly třeba barvy. Červený, Šedivý, spíše Braun, Brauner než Hnědý. Z jiné skupiny je Tupý, Tvrdý, Štříbrný, Dlouhý, Krátký, z toho Lang, Langer, Kurc atd.

Mnoho jmen si jejich nositelé získali činností svých předků. Průhledná jsou Truhlář, Sedlář, Kovář, Sedlák, Chalupník - z toho Chalupa. Hůře se rozeznává původ u řemesel zaniklých - Šindelář, Hlinomaz, Šrotýř, Baštýř i Bašta, Houdek, Sanytrák. Prvý štípal šindele pro pokrývače, další mical složitým způsobem podle staré receptury hlínu na omazání stropů i na zděnění, třetí povozničil, vozil hlavně pivo. Další dva ošetřovali hráze rybníků. Z posledních dvou první byl muzikant, druhý sbíral pro vojenský erár bílou sůl, která se tvořila ve stájích na stěnách. Byl to salnytr - ledek k výrobě střelného prachu.

Nemuseli být potomky šlechty či měšťanských erbovních rodů lidé se jmény po městech či hradech. Roudnický, Čáslavský, Hradecký si mohl kdysi dávno přinést jméno z města, odkud se přistěhoval. Nebo to dokonce mohl být bezejmenný "aplég", jak se říkalo nalezcům. Matka je prostě odložila na schodech kostela. Město bylo povinno dítě vychovat a dalo mu jméno. Zajímavé je, že poslední majitelé Litovické tvrže, kteří tu skutečně bydlili, měli taková jména, zajisté však proto, že to byli příslušníci patricijských bohatých měšťanských rodů, obyčejně německých, které se však věky dokonale počestili. Byli to Prunarové (Brüner?), Kutnauer (z Kutné Hory?) a Natanael Vodňanský. Ale i na Břevch byli Rokycanerové, v Jenči Planerové.

Zajímavé by bylo vypátrat, kde se vzala latinská jména. Urban, Donát, Rochus, Satorius. Asi není renesanční latinisování bez viny.

Spousta jmen ukazuje na původ předků. Švejda, Bavor, Frank, Polák, Rus, Slovák i Slováček, Uher, Rakous jsou tak průhledná, že nevyžadují vysvětlení. Historie této země je tak bohatá na nejrůznější války a polní tažení, že se mezi nimi vždy našlo takové, které zde zanechalo lidi z celé Evropy. Trochu těžší je to se jménem Baloun. Vždyť tak říkali předkové Valonům z dnešní Belgie. Chudá země nutila své syny sloužit tomu, kdo je vzal do svého vojska. Totéž se Švejcary, Charváty. Někdo si jméno přinesl ze zajetí za válek s "machometány" - pak to byl Turecký. Četní Vlachové připomínají barokní stavitele, štukatéry, kameníky i zedníky, kteří zde pracovali pro církve i šlechtu a do rodné Itálie se nevrátili. Už jen ti nejstarší se pamatují na bouřliváka Honzu Lamota. Jmenoval se ale správně de la Motte, jeho otec byl na prachárnech tím, čemu se říkalo ohněstrůjce a dnes je to (zdaleka ne tak pěkně) pyrotechnik. Oženil se zde a otevřel v dnešní lékárně obchod se střelivem, výbušninami a zbraněmi. Která asi vina emigrantů z revoluční Francie ho vyhodila u nás? Jak do toho ale v Čechách zapadá Čech. Doufám, že náš časopis nečtou skinhedí. Možná, že je to ještě z dob, kdy Čech znamenalo smělý, odvážný, urozený - říkali si tak mezi sebou družiníci krále, oni byli Češi, poddaní prostě jen "člověci". Asi ještě sebechvála tolik nepáchla.

Dokonalý zmatek v českých jménech udělaly germanizační snahy rakouských vládců, zvláště silné za Josefa II. Nebylo to z nacionalizmu, pouze snaha vytvořit jednajazyčný stát. To, co se povedlo v Severní Americe, nemohlo projít ve Střední Evropě. Hlavní motiv tam - svoboda, zde nestačily jinak pokrokové majestáty a patenty. Jednu zásadní změnu to přineslo, a to uzákonění rodných jmen. Odtud tedy můžeme mluvit o příjmení a jméně. Starý způsob se projevil v tom, že hlavní jméno se slovně označuje jako něco, co je přívěskem jména křestního. Jistou výhodou germanizace jmen je rozšíření jejich počtu. Z Nováků a Novotných se stali Neumannové i Najmanové, z Mydláře byl Seifert i Saifrt, z Kocourka byl Katzel, pak Kácl. Ze Stádníka Herder či Herda. Poslední byl zapsán do matriky jako Letzer. Hliza byl Knoll, ale mohl to být také Brousek (na pečivu). Hřebík byl Nágl, také Šinágl, či dokonce Silbernágl. Z Kozáka či Kozlíka byl Zickel či Zikl (je asi náhoda, že dávný předchůdce na statku číslo 1 na Břevch se jmenoval Jiřík Kozák a pan Zikl s ním byl velmi složitými vztahy příbuzný). Křížek byl Kreutzel pak Krajcl. V daleko menší míře probíhal tento proces obráceně. Do kraje, kde Šlikové počali těžit stříbro, přišli odněkud z některé německé země

koncem 16. století horníci a hutníci. Vesměs ke křestnímu jménu připojovali německé Berger. Pak se vyskytli Bergelové - asi menší postavy. V českém prostředí se z nich v průběhu třiceti let stali Perglové a z některých za deset dalších let Horničci!

Nejen němčina rozšířila okruh jmen v Čechách. Na Moravě, kam přišli z Francie emigranti pro víru, znají jméno Šalé. Je to počestěné Chaleur - tedy Teplý, Horký. A Uzel? To mohl být směle Oiselle, což je pták rodu ženského.

Vynechali jsme ohromnou oblast jmen, těžící z přírody. Živé i neživé, živočichů i rostlin. Od Myšky přes Lišku až k Volkovi. Od Vorla přes Holuba až k Brabci. Od Kamene po Skálui, od Kopečka po Horu. Od Zelinky po Duba.

Zvláštní skupinou jsou jména složená. V Sobině býval sedlák Kudyvida. Žijí ale jména Skočdopole, Vosolsobě, Drahekoupil, Semerád, Kratochvíl, ale i složeniny Odvody, Skamene. Ty zprůhlední, napíšete-li předložku zvlášť.

Nesmíme zapomenout na jména odvozená od činností - Běhal, Látal, Doskočil, ale také ta, která činnost popírají. Nedorost, Neužil, Nekvasil, Nerad. (Možná k těm prvním patřít i Gabaš - podle krajového výrazu na Moravě - gabat někde znamená hrabat, obdoba Hrabala).

Na konec: Byl na jedné šachtě na Kladně štajgr, který si pečlivě vybíral horníky do šichty. A pak při nástupu do těžní klece četl: Veselý, Zajiček, Vyskočil, Tvrdý, Bobek, Vytlačil.

Připravil Jiří Pergl

ODEŠEL VELKÝ VLASTENEC

V sobotu 22. ledna zemřel pan učitel Alois Saifrt, pokračovatel rodinné učitelské tradice. Na hostivické škole působil v letech 1949 - 1976. Nejprve pracoval jako řadový učitel, později se stal zástupcem ředitele a poslední tři roky své služby byl ředitelem.

Dobře si na něho vzpomínají rodiče a hlavně prarodiče našich současných žáků. Ve výchově vždy učil své žáky lásce k vlasti a úctě ke kulturním památkám našeho národa. Do důchodu odešel v roce 1976. Ani potom se nepřestal zajímat o práci naší školy, často ji navštěvoval a v případě potřeby i ochotně pomáhal.

Pan učitel Saifrt byl velmi činorodý. Miloval hudbu, divadlo a literaturu. Sám muzicíroval a vydával články s kulturní a dějepisnou náplní našeho regionu. Byl jedním z těch, kteří se podíleli na napsání a vydání publikace k 700. výročí města Hostivice. S obdivuhodnou vitalitou připravoval vlastivědné výlety a zájezdy pro žáky i dospělé a organizoval regionální soutěže. V rámci spolku Hostivit se spolu s přáteli zajímal o kulturní a životní prostředí města. Proto mu nebyly lhostejné ani problémy, s kterými se obec potýkala. Byl poslancem MěNV a pracoval v redakci časopisu Hostivický měsíčník. Jako učitel tělesné výchovy cvičil žáky v TJ Sokol a pracoval také v jeho hudebním odboru. Do konce života se neúnavně zajímal o veškeré společenské dění a o osud své země.

Tak se také zapíše do naší mysli.

Za učitelský sbor ZŠ Hostivice Jana Doušová, Dagmar Otisová

... Ten úsměv budu vidět stále

V sobotu pan Saifrt zemřel. Pan Alois Saifrt. Pan učitel, ředitel, horlivý vlastenec a ctitel českých tradic, jak ho známe z článků v Hostivickém měsíčníku.

Poznala jsem ho v době, kdy byl již v důchodu a já zase mladá začínající učitelka. Pro mne zpočátku byl jen ten zvláštní starý pán, který mi při východu ze školy vždy přidržel dveře a svými způsoby skutečných „pánů ze staré školy“ mne přiměl, abych se chovala jako dívka - a ne jako rozevlátý bohémský „šús“, aspoň pro tu chvíli.

Pak to byl ten pán, jenž nevynechal ani jedno představení našeho „dramatáku“, vždy mi poděkoval a vyzdvihoval význam našeho snažení (byť jemu, který tak pěkně mluvil česky, naše neučesaná a často i málo srozumitelná mluva, musela vadit). V těch dobách, kdy jsme měli velké potíže

s uvedením Pastýřské hry vánoční, přišel pan Saifrt a promluvil ve správnou chvíli na správném místě o účtě k českým tradicím. A hra se hrála. Sice hodně seškrтанá, ale tak právě vyniklo to, co muselo zůstat nevysloveno. Našel o nás vždy dost důležitého, zajímavého a potřebného, co zveřejnil v Hostivickém měsíčníku. Od té doby už měl pro mne vždy ten milý, povzbuzující úsměv, který působil jako větřík, který ten slabý, nejistý plamínek ve mně vždy rozzářil. Ten úsměv jsem viděla a vidím už pořád, ať už jsem kdekoli. A zcela jistě budu vidět stále.

Potom jsem byla přes deset let daleko od Hostivice, již plně specializovaná na divadlo, ale ten úsměv mne provázel všude. A když jsem se po letech vrátila a vkročila do hostivického kostela, byl tam. Stál důstojně a pokorně za poslední lavicí, klobouk v ruce. Už o našich představeních nikdy nenapíše. Bude mi chybět to vnitřní povzbuzení ve chvílích únavy a nezdaru, ten náboj, který nám pomáhá přežít, vracet se ke kořenům a zachovat si vlastní tvář. Bude i chybět ten příklad býti vzdělaným člověkem se všim všudy, v každé době.

Můj milý, dobrý pane Saifрте, tolik jsem Vám chtěla aspoň napsat, když jste byl nemocný, když už jsem Vás nemohla navštívit. Ale odkládala jsem to tak dlouho v kolotoči svých vlastních starostí, že Vám to píši až teď, když jste na cestě k věčné blaženosti. A tak doufám, že aspoň odlesk toho Vašeho povzbuzujícího úsměvu budu moci předat jiným, když už jsem jej nemohla oplatit Vám, ve Vašich těžkých chvílích.

Dana Bláhová (Řihová)

Ani v redakci se už neotevrou dveře a nevstoupí pan ředitel Saifrt. Přinášel své příspěvky a vždy přidal, co ještě měl na mysli a co by bylo dobré uveřejnit příště, neopomněl vyjádřit se k právě vydanému číslu, uměl pochválit, ale uměl vznést i připomínku k tomu kterému tématu. Málokdo si možná uvědomuje, jak je to pro redaktora důležité. Slyšet odezvu. Takový dar pan ředitel Saifrt měl.

A těch námětů s hostivickou tematikou, které ještě měl v plánu zpracovat. Byly oblasti, zvláště ze společenského života města, které uměl podat nenapodobitelným způsobem. Miloval děti a v jeho příspěvcích o škole, o dětských představeních a dětském světě vůbec to bylo přesvědčivě znát.

Miloval a rozuměl hudbě. Patřil k pravidelným posluchačům zámeckých koncertů, a nejen ostatní posluchači, ale často i samotní účinkující byli překvapeni, s jakou erudicí a bez přípravy dokázal pohovořit nejen o právě doznělém koncertu, o hudebních skladatelích, ale i velice zasvěceně pohovořit například o hudebních nástrojích. Často se mě potom „v zákulisí“ účinkující na něho dotazovali, ohromeni jeho znalostmi.

Nevynechal žádnou z vernisáží výstav v zámecké kapli, ke každé uměl zaujmout stanovisko, uměl vyjádřit své pocity a uměl poděkovat za zprostředkovaný zážitek.

Byl by to dlouhý seznam, v čem nám pan Alois Saifrt bude chybět. Důležité je, že mnohé z toho, co nosil v srdci, si dokážeme a budeme připomínat.

Anna Křížková
redaktorka Hostivického měsíčníku

KONCERTNÍ SEZÓNA r. 2000

Místo konání koncertů: AULA HOSTIVICKÉHO ZÁMKU*

Den koncertů: čtvrtek

Začátek: 19.00 hodin

Předprodej vstupenek: redakce HM, tel. 02 /2098 2322

*****

20. dubna 2000

MUSICA A TRE

Věra Tichá, soprán

Jiří Voborský, kytara

Milan Konečný, flétna

25. května 2000

TRIO PRELUDIO

Martin Sedlák, violoncello

Lucie Hůlová, housle

Vladimír Strnad, klavír

15. června 2000

PÍSNĚ S LOUTNOU

Jarmila Chaloupková, zpěv

Brien Wright, loutna

12. října 2000

VIOLINO

Jaroslav SVĚCENÝ, housle

Marie Synková, klavír

23. listopadu 2000

DUO AMADEUS

Adam Skoumal, klavír

Ilze Urbane, flétna

20. prosince 2000*

ČESKÉ STRUNNÉ DUO

kostel

Miloš Studenovský, viola

sv. Jakuba

Václav Vitek, kytara

Helena Janiczková, zpěv

*****

POZVÁNÍ NA VÝSTAVU

výstava výtvarných prací
žáků 7.A ZŠ Petřiny - sever

je uspořádána v kapli hostivického zámku.

Výstava potrvá do 17. března a je přístupná ve všední dny
pondělí a středa: 8.00-18.00, úterý a čtvrtek: 8.00-15.30
pátek: 8.00-13.00 hod.

Vernisáž této další výstavy se uskutečnila ve středu 26. ledna 2000 v 17.00 hodin ve výstavních prostorách našeho zámku. Zúčastnila se jí ředitelka petřinské školy paní Helena Pekařová, paní učitelka Lucie Vaněčková - jejíž hlavní zásluhou se mohl celý tento krásný počín uskutečnit, dále paní učitelka Martina Macků a pan školník Boh. Pokorný, který jmenovaným pí. učitelkám pomáhal při přípravě výstavy. Samozřejmě se všech instalačních prací zúčastnily děti ze 7.A ZŠ Petřiny - sever, které jsou autory vystavovaných prací.

Na vernisáži byl přítomen i náš pan starosta MVDr. František Chalupa, kterému se vystavené obrázky a ostatní výtvarné práce velice líbily a vyjádřil poděkování za výstavu jak paní ředitelce Pekařové, pí. učitelce Vaněčkové, tak i všem dětem. Petřinští žáci a žákyně spolu se svými rodiči, spolužáky a přáteli vytvořili při vernisáži hezkou a vřelou atmosféru, která se pranic nelišila od vernisáží již renomovaných autorů, jen právě šampaňské nahradily tzv. „rychlé špunty“ a pro zahřátí čaj. Ale podávala se i káva a zákusky, které připravily maminky petřinských dětí, blýskaly fleše fotoaparátů a tiše pobroukávaly videokamery. Úvodní slovo paní učitelky Lucie Vaněčkové odměnila zcela zaplněná zámecká vstupní hala zaslouženým potleskem. Účastníci vernisáže tak vyjádřili uznání a poděkování nejen paní učitelce, ale i všem mladým autorům, jejichž práce si poté mohli prohlédnout. Děkujeme za hezký zážitek, přejeeme jen samé úspěchy a radost z hezké práce.

A.K.

ÚČETNICKÉ A EKONOMICKÉ SLUŽBY

**JEDNODUCHÉ
I PODVOJNÉ
ÚČETNICTVÍ NA PC.
OBCHODNÍ
PORADENSTVÍ -
ZPROSTŘEDKOVÁNÍ**

- INPOZA -
JUDr. K. Fejfar, CSc.,
ing. K. Fejfarová

**V Podskalí 383
253 01 Hostivice
☎ 02/2098 1020**

Firma **VEBA**

Vám provede tyto práce:

- ☞ **ÚSTŘEDNÍ VYTÁPĚNÍ** ☞
(i na splátky)
- ☞ **INSTALATÉRSKÉ** ☞
(včetně kanalizačních přípojek)
- ☞ **PLYNAŘSKÉ** ☞

Práce provádíme z materiálu:
kov, plast, měď, litina.

Záruka 24 měsíců

Telefon: 02/5796 0080
0602 352 133

Adresa: **VEBA**
Sokolská 221
252 25 Jinočany

Dovoláte-li se na záznamník, obratem se Vám ozveme!

ABC kancelář s.p.o.

Radlická 2, 150 23 Praha 5 (metro Anděl)

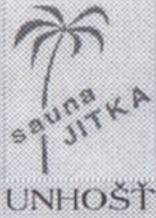
- ✓ Auditor
- ✓ Daňový poradce
- včetně odkladů daní
- ✓ Vedení účetnictví
- včetně zavedení přímo ve firmách
- ✓ Metodické vedení účetnictví
- ✓ Kontrola účetnictví
- ✓ Rekonstrukce účetnictví
- ✓ Daňové dohledy ve firmách
- ✓ Cílené školení ve firmách
- ✓ Ekonomické poradenství

tel.: 02/5796 0285

mobil: 0602 204 422

e-mail: abc.kancelář@telecom.cz

Mgr. Jitka Čechtická

* SAUNA

kosmetika, masáže,
solárium

* POHYBOVÉ STUDIO

individuální cvičení
„šité na míru“

tel.: 0312/697 552

* SOUKROMÝ TRENÉR *

nevyhovují-li Vám společná
cvičení, nebo jste-li příliš
zanepřázdňena -

informujte se o tomto programu
na tel.: 0603 834 846

KADEŘNICTVÍ NAD POŠTOU

Husovo nám. 59, Hostivice

- * módní střihy * barvení vlasů *
- * melír * foukané ondulace *
- * vodové a trvalé ondulace *
- * nízké ceny *

otevřeno: PO - ČT: 8 - 17
PÁ: 8 - 13

Tel.: 02/2098 2262

ÚČETNICTVÍ Jaroslava Borková

- ✦ jednoduché
- ✦ podvojně
- ✦ DPH
- ✦ mzdy
- ✦ daně

tel., zázn.: 02/561 2898
(dopoledne, večer)
mobil: 0604 234 151

TRIANGL LEASING

Leasing bez navýšení.

Pro jeho sjednání nepotřebujete ručitele.

Informace získáte v prodejně
RATANOVÝ NÁBYTEK - v Jenečku
nebo na tel.: 02/2098 2074

MANDLOVÁNÍ PRÁDLA

Miroslav Veselý

V Čekale 415, Hostivice

☎ 02/2098 2365

PO - PÁ: 9 - 11 16 - 19

LESNÍ ŠKOLKA

Na Pískách, Hostivice

P Ř I J M E M E

pracovníci a pracovníka na brigádu
* konec března a duben *

☎ 0601 231 168, 0602 667 764

- Tesařské konstrukce
- Pokrývačské práce
- Klempířské práce
- Montáž střešních oken
- Montáž okapových systémů LINDAB
- Kompletní rekonstrukce střech
- Izolace plochých střech
- Montáž sádkokartonů

Možnost dodávek veškerých materiálů včetně dopravy i odvozu sutí

PETR SKÁLA

Na Pískách 527, 253 01 Hostivice
 ☎ 02/2098 2333, 0602 317 760

DEFEND - LOCK

NEJSPOLEHLIVĚJŠÍ OCHRANA
VAŠEHO AUTA PŘED ZLODĚJI.

Provádíme též výměny olejů
a přípravu vozidel na STK.

Pelzova 4, Hostivice, tel.: 2098 2099

UBYTOVNA "Na Pískách" Hostivice

- nabízíme ubytování ve 2 a 4 lůžkových pokojích
- 20m zastávka autobusu se spojením na M - Zličín

V případě zájmu obdržíte informace na tel.:
02/2098 1645, 0603 210 226 - p. Veselý

NEPŘEHLÉDNĚTE!!!

Přejete si, aby telefon a adresa Vaší firmy byly uvedeny ve zvláštním čísle Hostivického měsíčníku?

**Chcete zařadit
i n z e r á t
nabízející Vaše zboží, výrobky nebo
služby do letošní přílohy HM?**

Kolik za tuto celoroční inzerci zaplatíte?
 - celá stránka (formát A5) ..... 1000,- Kč
 - polovina stránky ..... 500,- Kč
 - čtvrtina stránky ..... 250,- Kč

**Uzávěrka zvláštního čísla HM 2000/2001:
12. dubna 2000**

Adresa redakce HM: Městský úřad Hostivice,
Husovo nám. 13, PSČ 253 80
Telefon: 2098 2322, fax: 02/2098 2168

Zvláštní vydání Hostivického měsíčníku s telefonními čísly a jízdními řády vlaků a autobusů vychází jedenkrát ročně v nákladu 3 000 výtisků.

ZDRAVOTNÍ MASÁŽE

Konečně úleva

Trápí Vás bolesti zad, svalů a kloubů
Chcete se znovu cítit příjemně a uvolněně

Jedna z účinných terapií je odborně provedená masáž

K návštěvě regenerační a sportovní masáže

**Vás zve
zdravotní sestra, diplomovaná masérka**

SIMONA KOPECKÁ

Ke Břvům 44, Praha 5 - Sobín
telefonické objednávky 2098 0596 (2098 1696)